# THE CHURCH WEEKLY

| Vol. V | SUNDAY 24th JUNE 1951 | PRICE 2 ANNAS PER COPY | NO. 23 |
|---|---|---|---|

## CHRIST'S ASCENSION GIFTS

(A sermon preached In England by Father Laurence S. Jackson, M. A., LTh, at St. Andrew's Church, West-Kirby, Wirral at the Sung Mass on the Sunday after the Ascension)

Ephesians IV, 8—when he went up on high he led a host of captives and gave gifts to mankind.

When the Master ascended into heaven, it is recorded that a CLOUD RECEIVED HIM OUT OF THE SIGHT OF THE APOSTLES. It has been suggested that this cloud consistd of myriads of welcoming angels, who had come to escort their Lord to his throne in the heavenly places.

And there is an instructive legened attached to this event in Christ's dispensation. It is said that the angels questioned the Master as to how his work was to be continued on earth, and his reply was: THERE ARE THE APOSTLES. "Yes", said the angels, "but what if they fail"? To which the Lord made answer: THEY WILL NOT FAILL, BUT THERE IS NO OTHER WAY.

And the Apostles did not fail, as we can testify this morning, as we praise God in the Service of Christ's own ordaining.

Literally they carried out the command they received from Jesus Christ. They went into all the world, and preached the Gospel, baptizing men and women into the threefold Name of the Holy Trinity.

To England, if tradition speaks truly, came Saint Simon Zalotes, to proclaim Christ's Evangel, and here he died a martyr for love of his Lord.

Also hither came the disciple who buried the Lord's body, in his own new tomb, in the year 37 A. D., only a few years after the Lord's death. In the vale of Avalon in Somersetshire he built a little shrine of mud and wattle, dedicated to the Mother of God. He made it of the same dimensions as the Jewish tabernacle and its successor can be seen to-day in the Galilee Chapel at the west end of the once mighty abbey of Glastonbury now a ruin.

So Glastonbury became the mother of all English Churches, and her influence through the successors of S. Joseph, spread to Ireland, then to Scotland, and so to England. So the Church in Britain was over six hundred years old, when S. Augustine came to Canterbury.

To India went S. Thomas in the year 52 A. D. We are told in the Collect for his feast day that for the more confirmation of the faith, God suffered him to be doubtful.

He cleared his doubt once for all on the Sunday after the Resurrection, and in India he proclaimed Christ as his Lord and God with such success, that the Church he founded exists to this day. Though small, it has maintained inviolate the apostolic tradition throughout the centuries: Persecuted by infidel and unbeliever and by fellow Christians of another tradition, she has never failed in her witness. Though her holy books were destroyed and her liturgy mutilated, she has always emerged with her faith undiminished and her ministry inviolate. And it is that Church, in which I am now serving, and to which I now owe allegience.

Of S. Andrew, the patron of this Church, it is recorded that he laboured in Scythia and Greece, and at the close of his work, he received the crown of martyrdom, and died on a Cross, following in the footsteps of the Redeemer, who through the gate of death passed to his glorious resurrection and ascension.

And you, the children of S. Andrew have entered into his labours, and into those of all the Apostles.

For you believe the same faith which he, S. Simon, S. Joseph of Glastonbury, and S. Thomas taught long ago.

They proclaimed the truth, as they had learned it from the Master himself, and the Catholic Church to-day maintains that Jesus is the Way, the Truth and the Life.

To this Church on Ascension Day, came the Bishop of this diocese to lay his hands after the manner of the Holy Apostles upon the heads of those who had been prepared to receive the Sacrament of Confirmation. As we looked at him, we could in spirit see the line of Bishops stretching back to the Apostles themselves and so to Christ the Head, and visualize the chain of episcopal hands, through which the Church has received and maintained her divine commission.

And the Bishop, by laying his hands upon the young folks who, first of all had come forward to state that they were on the Lord's side, bestowed upon them the sevenfold gift of the Holy Spirit which his Ascension made possible. Now the number seven denotes perfection, and the Sacrament of Confirmation is ordained that man may be a strong and perfect Christian.

But the Sacrament of Confirmation is but a step to higher things. The Bishop administers it at the chancel step, and thence the candidate passes to the Altar step to receive the greatest gift that the Master can offer, and the most wonderful that he can receive.

In a few minutes from now, simple yet profound words will be spoken by the vested priest as he ministers at the Altar.

He too is within the Apostolic succession for HE IS A PRIEST FOR EVER AFTER THE ORDER OF MELCHISEDEK. He is so, because he received his priesthood from the Eternal High Priest through the sacrament of Ordination ministered by a successor of the Apostles.

# അഖിലലോക ക്രൈസ്തവയുവജനസമ്മേളനം

## 1952 ഡിസംബർ മാസത്തിൽ കോട്ടയത്തുവച്ചു നടക്കുന്നു

ഫാദർ കെ. ഫിലിപ്പോസ്

കോട്ടയത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഇന്നവരെയും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നതും, ലോകത്തിലെ സർവ്വ ക്രിസ്തീയസഭകളുടെയും ശ്രദ്ധയേയും താൽപ്പര്യത്തെയും ആകർഷിക്കുന്നതുമായ ഒരു യുവജനകോൺഫറൻസ് 1952 ഡിസംബർമാസത്തിൽ കോട്ടയത്തുവച്ച് നടക്കുന്നതാണ്. ലോകത്തിലെ ഒട്ടുമിക്ക രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും, റോമൻകത്തോലിക്കാസഭ ഒഴിച്ച് മററു എല്ലാ ക്രൈസ്തവ വിഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും അതിൽ പ്രതിനിധികൾ സംബന്ധിക്കുന്നതായിരിക്കും. അഖിലലോക ക്രൈസ്തവയുവജനസമ്മേളനങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതു് 1939-ൽ ഹോളണ്ടിലെ തലസ്ഥാനമായ ആംസ്റ്റർഡാമിൽ വച്ചും, രണ്ടാമത്തേതു് നോർവേയുടെ തലസ്ഥാനമായ ഓസ്ലോയിൽ വച്ച് 1947 ലുമാണ് നടന്നിട്ടുള്ളതു്. കോട്ടയത്തുവച്ച് 1952-ൽ നടക്കുന്നതു് മൂന്നാമത്തെ അഖിലലോകസമ്മേളനമാണ്. ആംസ്റ്റർഡാമിലും, ഓസ്ലോയിലും നടന്ന ഓരോ സമ്മേളനത്തിലും ആയിരത്തിൽപരം യുവജനപ്രതിനിധികൾവീതം സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ കോട്ടയത്തുവച്ചു നടക്കുന്ന കോൺഫറൻസിൽ മുന്നൂറിൽ അധികം പ്രതിനിധികൾ സംബന്ധിക്കുന്നതല്ല. അവർ എല്ലാവരുംതന്നെ പ്രായത്തിൽ മുപ്പതുവയസ്സിൽ താഴെയുള്ളവരായിരിക്കും. ഈ മുന്നൂറിൽ ഇരുന്നൂറുപേരും, അതായതു് മൂന്നിൽ രണ്ടുഭാഗം, ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുള്ള പ്രതിനിധികൾ ആയിരിക്കും.

ഈ സമ്മേളനം നടത്തപ്പെടുന്നതു് World Christian Yonth Commission ന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിലാണ്. അഖിലലോക ക്രിസ്ത്യൻ യുവജനകമ്മീഷൻ എന്നു പറയുന്നതു്. Y. M. C. A., (വൈ. എം. സി. ഏ.) Y W. C. A (വൈ. ഡബ്ളിയു. സി. ഏ.) World Student Christian Federation (അഖിലലോക വിദ്യാർത്ഥി ഫെഡറേഷൻ) World council of Christian Education (അഖിലലോക ക്രിസ്തീയ വിദ്യാഭ്യാസ കൗൺസിൽ) World Council of Churches (അഖിലലോക സഭാകൗൺസിൽ) എന്നീ അഞ്ചു് സംഘടനകൾ കൂടി ഏകോപിച്ചു നടത്തുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനം ആകുന്നു. ഈ അഞ്ചു സംഘടനകൾകൂടി വിവിധരാജ്യങ്ങളിലുള്ള യുവജനപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സഹകരണം എത്രയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു് 1947-ൽ ആരംഭിച്ചതാണ് World Christian Youth Commission. ഇതു വിപുലമായ ഒരു സംഘടന ക്രിസ്തീയ യുവജനങ്ങൾ

(ശേഷം 12-ാം പേജിൽ)

---

When the bread is broken and the word is spoken: upon the Altar will be Christ's Body; when the Cup is blessed, and Christ's Name confessed, upon the Holy Table will be Christ's Blood. And they are given for man's salvation to preserve his body and soul unto everlasting life.

This is part of Christ's Incarnation. We can never understand the mystery of the word made flesh. We can comprehend the humility of the Eternal, and that is why in the creed we kneel down at the words: AND WAS MADE MAN. I cannot understand why folks fail to make this gracious acknowledgment. Surely it is because they do not realise the meaning of these words. And it is such a homely and thankful act.

But if the birth of Jesus was a humble act, how much more is this Eucharistic presence. On the first Christmas Day, he tabernacled in a body of flesh and blood, but in the Sacrament of the altar, he is contend to hide his glory beneath the outward forms of bread and wine. He does this so that not only may we discern the outward sign, but that we may feel within ourselves the fruit of his redemption It is wonderful to know that with in our being, we posess the body of our Master, that in our veins floweth his most precious blood.

These are some of the gifts which the Lord bestowed upon his Church, when he ascended up on high and led a host of captives. The world had been groaning in the fetters of sin, but now the fetters had been broken. Death had become swallowed up in victory.

And shall we be faithless? For the world has still to be won for Christ.

Many centuries have passed since S. Joseph planted his Staff in Glastonbury earth, and still God's will has to be done: in earth as it is in heaven.

You and I, the heirs of the apostles have to make our contribution to this work. That work is to witness for him in the midst of our neighbours.

I have known this church of S. Andrew's for many years. It is good to visit it again after an absence of thirteen years, though my association goes back to the days of my childhood.

It is good, to come back and find that the faith is being taught in all its fullness. And believe me, there is nothing that will save man but the faith of Jesus Christ. Life changes—life in England has changed since I went away—but thank God the master does not change. He is the corner stone, and the apos. tles of the Lamb, are only foundation stones, because they adhere in him. What then is your witness in Hoylake and west—Kirby? Are men and Women conscious of the fact that you have been with Jesus? Are they stimulated by you to become labourers in Christ's vineyard.

That is your task, to be witnesses for Christ.

The world has still to be won for him, though ***The Kingdoms of this world are become the Kingdoms of our Lord and of his Christ, and he shall reign for ever and ever.***

There are still men, women and shildren to whom the Gospel must still be preached. There are still folks to be baptized into the Name of the father, and of his Holy Ghost.

We are called to this service. We are called to build the body of Christ…a body of living members. Then only shall we attain unity in faith. Then only shall we obtain knowledge of the Son of God.

The task is immense, but the promise of our risen and ascended Lord is sure.

"LO I AM WITH YOU ALWAY,
EVEN TO THE END
OF THE WORLD."

കുടുംബപംക്തി

# കൊച്ചുകുട്ടികളിൽ സേവനസന്നദ്ധത വളർത്തേണ്ടതെങ്ങിനെ?

കൊച്ചുകുട്ടികൾ കഥകൾ കേൾക്കുവാൻ സ്വതവേതന്നെ വളരെ താൽപ്പര്യമുള്ളവരാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് വീരന്മാരുടേയും, വലിയ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരുടേയും ചരിത്രവും, അവരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കഥകളും കേൾക്കുന്നതിൽ കുട്ടികൾക്കു താല്പര്യം വളരെയാണ്. മാത്രമല്ലാ, അവർ തന്നത്താൻ ചിലപ്പോൾ പട്ടാളക്കാരായും വേട്ടക്കാരായും അഭിനയിക്കാറുണ്ട്. ഇത് അനുകരണഭ്രമത്തിൽ നിന്നും ഉളവാകുന്ന വെറും അഭിനയമായിമാത്രം കരുതാവുന്നതല്ല. നേരേമറിച്ച്, കൊച്ചുകുട്ടികളിൽ അവരെസംബന്ധിച്ച് അവർ ആരായിത്തീരുമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തിന്റെ ബാഹ്യപ്രകടനമായി ആവക അഭിനയങ്ങളെ കരുതുന്നതിൽ വലിയ തെററില്ല. പെൺകുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. ചരിത്രത്തിലും സാഹിത്യത്തിലും നാടകീയമായിട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങൾ അവർ ഏററവും അധികം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ആകർഷണീയമാംവിധം വേഷഭൂഷാധികൾ അണിഞ്ഞ് പാട്ടുപാടുവാൻ പററിയ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ഭാഗങ്ങൾ അഭിനയിക്കുവാൻ പെൺകുട്ടികൾക്കുള്ള വാസനാവൈഭവം ഒന്നു വേറെതന്നെ. മററുള്ളവരെ അനുകരിക്കുവാനുള്ള സ്വാഭാവികമായ ആഗ്രഹം കുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മതപരമായ കാര്യങ്ങളിലും ഏറെക്കുറെ പ്രതിബിംബിച്ചുകാണാം. സ്വജീവിതം ആദ്യവസാനം മനുഷ്യസേവനാർത്ഥം സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ചരിത്രപുരുഷനെ നാം ആരായുന്നെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ക്രിസ്തുഭഗവാന്റെ ജീവിതത്തിൽ പ്രകടമായിട്ടുള്ള പ്രായോഗികവും വ്യാപകവുമായ മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന്റെയും സേവനത്തിന്റെയും ശരിയായ രൂപം കാണുവാൻകഴിയും.

“ആരെയെങ്കിലും സഹായിക്കുന്നതിനായി എനിക്കു കാര്യമായി പ്രവർത്തിക്കണം. വെള്ളത്തിൽവീണു കുടിച്ചു ചാകുവാൻതുടങ്ങുന്ന ഒരാളെ കാണുവാനും രക്ഷിക്കുവാനുമുള്ള ഒരു അവസരം എനിക്കു ലഭിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു.” ഈ വാക്കുകൾ ഉച്ചരിച്ച കുട്ടി ആവേശഭരിതനും സേവനത്തിന്റെ സമുന്നതമായ മാഹാത്മ്യത്തെ വേണ്ടവിധത്തിൽ മനസ്സിലാക്കിയവനുമാണ്.

“സേവനം” എന്നുള്ളത് അഥവാ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുവാനുള്ള അവസരം ലഭിക്കുകയെന്നുള്ളത് ദൈനംദിന ജീവിതത്തിലെ ഒരു സാധാരണ അനുഭവമാണ്. അതിൽ എന്തെങ്കിലുമൊരു പ്രത്യേകതയോ പുതുമയോ കണ്ടുപിടിക്കുക അത്ര എളുപ്പവുമല്ല. സേവനത്തെപ്പററി കൂടുതൽ ചിന്തിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി നാം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം “ബോധപൂർവ്വമുള്ള നിസ്വാർത്ഥത” എന്നാൽ എന്ത് എന്നുള്ളതാണ്. ബോധപൂർവ്വമുള്ള നിസ്വാർത്ഥതയെന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കിയാൽതന്നെ ജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കുക അത്ര എളുപ്പമല്ല. “നിസ്വാർത്ഥത” ഒരു മനുഷ്യനെ ഏററവും ഉന്നതമായ ജീവിതത്തിൽ എത്തിക്കുകയും മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ ഏററവും മാഹാത്മ്യമേറിയ വശത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്. സ്വാർത്ഥതൽപ്പരത കൊച്ചുകുട്ടികളിൽ സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു സ്വഭാവവിശേഷമാണ്. ആ സ്വഭാവവിശേഷത്തിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന ശക്തിവിശേഷത്തെ നിസ്വാർത്ഥമായ സേവനസന്നദ്ധതയായി മാററുവാൻ ആവുന്നത്ര നാം ശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായത്തിന്റെ പ്രായോഗികവശത്തെപ്പററിയും അത് പ്രവർത്തിപഥത്തിൽ വരുത്തുവാൻ സഹായിക്കുന്ന ബഹുമുഖമാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പററിയും ചിന്തിക്കാം. ഈ കാര്യത്തിൽ ഏററം ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത് നമ്മുടെ കുട്ടികളെ ആത്മാഭിമാനത്തെപ്പററിയുള്ള ബോധം വളർത്തുകയും, അവരിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ള കഴിവുകൾ അവക്കുതന്നെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുകയുമാണ്. എങ്കിലേ മനുഷ്യോചിതമായും ആത്മധൈര്യത്തോടെയും ആവശ്യമെന്നു തോന്നുമ്പോൾ സ്വാർത്ഥത്തെ മറന്നു സേവനസന്നദ്ധതയോടെ പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള തന്റേടവും സന്മനസ്സും അവർ പ്രകടിപ്പിക്കയുള്ളു. ബലഹീനരിലും നിസ്സഹായരിലും കരുണ തോന്നുകയെന്ന മനുഷ്യസഹജമായ വികാരവിശേഷത്തെ നമ്മുടെ കുട്ടികളിൽ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുകയെന്നതായിരിക്കണം ഈ കാര്യത്തിൽ കുട്ടികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിൽ നമുക്കു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നത്. കുട്ടികളെ സൂക്ഷിച്ചാൽ ഒരു കാര്യം വളരെ സൂക്ഷ്മമായിക്കാണാം. അന്യരുടെ അഭിവൃദ്ധിയിലും വിജയത്തിലും അവർ അൽപ്പം അസൂയാലുക്കളാണ്. അതേഅവസരത്തിൽ വളരെവേഗത്തിൽ മററുള്ളവരുടെനേരെ മനസ്സലിവും സഹതാപവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ കുട്ടികൾക്കുള്ള വാസന അത്ഭുതാവഹമാണ്. മററുള്ളവരുടെ കഷ്ടതയിൽ സഹതപിക്കുവാനും കുട്ടികൾക്കുള്ള സ്വാഭാവികസന്മനോഭാവത്തെ മററുള്ളവർക്ക് ആനന്ദവും ആശ്വാസവും നൽകുവാൻ ഉതകുന്ന പ്രവർത്തികളിലേക്ക് തിരിച്ചുവിടുവാൻ നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. വീട്ടിലുള്ള ആളുകളെ സഹായിക്കുവാൻ കുട്ടികൾ സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിക്കുമ്പോൾ അക്കാര്യത്തിൽ അവരെ ഒരിക്കലും നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തരുത്. മററുള്ളവരെ സഹായിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹം കുട്ടികളിൽ ജനിപ്പിച്ചതിനുശേഷം അഥവാ ആ വിധത്തിൽ ഒരു പരിശീലനം അവർക്കു നൽകിയതിനുശേഷം അതിനുള്ള അവസരം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അത് ബുദ്ധിപൂർവ്വകമല്ല. ഒരു ഭവനത്തിൽ രണ്ടോ അതിലധികമോ കുട്ടികളുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ ജീവിതത്തെ ബുദ്ധിപൂർവ്വംതന്നെ ക്രമീകരിക്കുന്നതിനും ശരിയായരീതിയിൽ അവരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനും വലിയ പ്രയാസമില്ലാ. ഓരോരുത്തരുടെയും അവകാശങ്ങളെയും ചുമതലകളെയും നീതിപൂർവ്വം നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരം ലഭിക്കുന്നതാണ്. മാത്രമല്ലാ സ്വാർത്ഥതയെ വച്ചുപുലർത്തുവാനുള്ള അവസരവും അനുകൂലസാഹചര്യങ്ങളും സാദ്ധ്യതകളും വളരെക്കുറവായിരിക്കും. വീട്ടിലുള്ള മററാളുകളുമായി സഹകരിച്ചും പരസ്പരധാരണയിലും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കുട്ടികൾ നിർബന്ധിതരായിത്തീരും. ഭവനഭിത്തികൾക്കുള്ളിൽമാത്രം കഴിഞ്ഞുകൂടിയ കുട്ടി സ്കൂൾജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് മററുള്ളവരുമായി ഇടപെടുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോളാണ് മററുള്ളവരോടു നീതി പാലിക്കേണ്ടതിന്റെയും വിശാലവീക്ഷണത്തോടും സഹതാപബുദ്ധിയോടും സഹിഷ്ണുതയോടും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിന്റെയും ആവശ്യം ബോദ്ധ്യമാകുന്നത്.


## ചർച്ച് വീക്ക്‌ലി വരിസംഖ്യ

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| ഒരു വർഷത്തേക്ക് | രൂ. | 6 | 0 | 0 |
| 6 മാസത്തേക്ക് | ,, | 3 | 0 | 0 |
| ഒററപ്രതി | | 0 | 2 | 0 |

# വൈദികനും വി. കുമ്പസാരവും

## കുട്ടികളുടെ കുമ്പസാര രീതി

(I)

(ഹ്യൂബെർട്ട് എസ്സ്. ബോക്സ് എഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തെ അശ്രയിച്ച്)

കുട്ടികളുടെ കുമ്പസാരം കേൾക്കുന്ന ജോലിയുടെ പ്രാധാന്യം അവഗണിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ആ ചുമതല ശരിയായി നിർവ്വഹിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവർ ആ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു കുട്ടി അറിഞ്ഞു കൊണ്ടും മന:പൂർവ്വമായും പാപം ചെയ്യുമെന്നുള്ളതിനാൽ ഈ കൂദാശാനുഷ്ഠാനം മൂലം ദൈവിക കൃപയിലേക്ക് അവൻ തിരിച്ചു വന്നു ഭാവിയിൽ പാപത്തിൽ നിന്ന് സൂക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ സഹായം ആർജ്ജിക്കേണ്ടതാവശ്യമത്രേ. ഇതുമൂലം ഒരു കുട്ടിക്ക് ലഭിക്കുന്ന ശക്തി എത്ര ഉപദേശങ്ങളെക്കാളും ഗുണദോഷങ്ങളെക്കാളും വലുതാകുന്നു. കൂടാതെ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ദുഷ്പരിചയങ്ങൾ കണ്ടു പിടിച്ചു തിരുത്തുവാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗവും പലപ്പോഴും കുമ്പസാരം മാത്രമായിരിക്കും. അതുമൂലം കുട്ടികൾക്ക് ഈ കൂദാശയുടെ പ്രാധാന്യമെത്രയെന്നും അവരെ ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കു കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള ഉത്തമവും എളുപ്പവുമായ മാർഗ്ഗമിതാണെന്നും വൈദികർ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം. എന്നാൽ ഈ ചുമതല അത്ര ലഘുവായ ഒന്നല്ല. അവരുടെ പാപത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെപ്പറ്റി അവർക്കു തന്നെ ബോധ്യമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അല്ലെങ്കിൽ അവർ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പാപങ്ങളായിരിക്കാം ഏറ്റു പറയുന്നതു. അതുമല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രവൃത്തി തെറ്റാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാതെ ചെയ്യുകയും പിന്നീട് അതു തെറ്റെന്ന് മനസ്സിലാക്കി ഏറ്റുപറയുകയുമായിരിക്കാം ചെയ്യുന്നതു. പലപ്പോഴും അവരുടെ തെറ്റിന്റെ ഗൗരവം അവരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. ഗൗരവതരമായ പാപം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ അവർ അതിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം വെളിപ്പെടുത്തി എന്നു വരുന്നതല്ല. അതിനെക്കുറിച്ച് ആരായുന്നതു അവർക്കു കൂടുതൽ ദോഷം ചെയ്തെങ്കിലോ എന്നു ഭയന്ന് വൈദികൻ ആ കാര്യത്തിൽ മൗനം ദീക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നു എന്നു വരാം. ഈ കാരണങ്ങളാൽ ചില വൈദികർ ഈ ചുമതല നിർവ്വഹണത്തിൽ വിമുഖരായി കാണാറുണ്ട്. എന്നാലും ഈ ഭാരം വൈദികൻ വഹിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. അതു ശരിയായി വഹിക്കുന്ന പക്ഷം അതുകൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന പ്രയോജനം അമൂല്യവുമായിരിക്കും. സ്വഭാവരൂപീകരണം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കുട്ടികൾ ഇളംചെടി പോലെ മൃദുവാണെന്നും ഏതു പ്രകാരത്തിലും അവയ്ക്കു രൂപം നൽകാവുന്നതാണെന്നും ഓർക്കണം. അകൃത്യവും പാപവും അവരിൽ അടിയുറച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. തന്മൂലം വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടു കൂടാതെ അവയെ പറിച്ചു ദൂരത്തെറിവാൻ കഴിയുകയും ചെയ്യും. മുതിർന്നവരുടെ കാര്യം അങ്ങനെയല്ലല്ലോ."

കുട്ടികൾ എല്ലാ പാപവും ഏറ്റുപറവാൻ അഭ്യസിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ചില പാപങ്ങൾ മറച്ചുവയ്ക്കുന്ന സ്വഭാവം അവരിൽ വളർന്നു വന്നെന്നു വരും. കുമ്പസാരപിതാവ് ആ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേക നിർദ്ദേശം അവർക്കു നൽകേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ പാപകൃത്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്തായിരുന്നു എന്നറിയുന്ന കാര്യത്തിൽ വൈദികൻ അത്ര അധികം ബദ്ധപ്പെടേണ്ട അവശ്യമില്ല. ആലോചനയില്ലായ്മയായിരിക്കും അവരുടെ പ്രവൃത്തിക്കു പലപ്പോഴുമുള്ള കാരണം. അസത്യഭാഷണം, മോഷണം, അനുസരണക്കേട് ആദിയായി ഏറ്റു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഓരോ പാപവുമെടുത്ത് അതിൽനിന്ന് പിൻതിരിയേണ്ട ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി, ആ കൃത്യത്തിന്റെ പാപസ്വഭാവം വ്യക്തമാക്കി ലളിതമായി സംസാരിക്കുകയും അതു ദൈവം വിലക്കിയിരിക്കുന്നതിനു കാരണം വിശദീകരിക്കുകയും ആ കൃത്യം ആവർത്തിക്കാതിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. അനുതാപത്തിന്റെ സ്വഭാവവും ആവശ്യവും കുമ്പസാരിക്കുന്ന ആൾ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കേണ്ടതു വളരെ ആവശ്യമാകുന്നു. പാപം ഏറ്റുപറയണമെന്നുള്ള തത്വം അവർ പെട്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കിയേക്കാമെങ്കിലും അതിനെപ്പറ്റി ശരിയായ പശ്ചാത്താപമോ ഭാവിയിൽ ആ വിധമുള്ള പ്രവൃത്തി ചെയ്യുകയില്ലെന്നുള്ള ദൃഢനിശ്ചയമോ കൂടാതെ അവർ കുമ്പസാരിക്കുവാൻ വന്നെന്നു വരാം. കുമ്പസാരിക്കുന്ന കുട്ടി പ്രായശ്ചിത്തമായി അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ നൽകുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ എത്രയും ലളിതവും ചുരുങ്ങിയതുമായിരിക്കണം. അതു ദൈവാലയത്തിൽ വച്ചു തന്നെ അനുഷ്ഠിച്ച് കർത്താവിന്റെ സ്നേഹപൂർവ്വമായ ക്ഷമയ്ക്കു (Pardon) കർത്താവിനു നന്ദി പറഞ്ഞിട്ടു പോകുവാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

കുമ്പസാരപിതാവ് കുമ്പസാര വേളയിൽ തനിക്കു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട സർവ്വവും രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനാകുന്നു. "കുമ്പസാരാവസരത്തിൽ കേട്ട ഏതെങ്കിലും കാര്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു എത്ര തെറ്റാണെന്ന് എടുത്തു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഒരു പക്ഷെ വ്യക്തമായ യാതൊരു ലംഘനവും അതുമൂലം ഇല്ലെങ്കിലും അതു അസ്പഷ്ടമായ ദോഷം ചെയ്തെന്നു വരാം. ചുരുങ്ങിയതു, ഇത്ര പരിശുദ്ധമായി കരുതപ്പെടുന്ന ഒരു കൂദാശയെ പറ്റിയുള്ള ബഹുമാനം കുറയുന്നതിനും ആത്മാർത്ഥമായ കുമ്പസാരത്തെ കൂടുതൽ ദുഷ്കരമാക്കുന്നതിനും അതിടയാക്കും." കുമ്പസാരത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട എല്ലാ പാപങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ഈ ഉത്തരവാദിത്വം പാലിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. പാപത്തിന്റെ സ്വഭാവം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഏറ്റുപറഞ്ഞേക്കാവുന്ന സാഹചര്യം, ഉദ്ദേശം; സന്ദർഭം അതുപോലെ തന്നെ കുമ്പസാരിക്കുന്ന ആളിനു നൽകുന്ന ശിക്ഷ, വിശുദ്ധീകരണ പ്രഖ്യാപനം നീട്ടിവയ്ക്കുകയോ, നൽകാതിരിക്കുകയോ ചെയ്തെങ്കിൽ അതു ഇങ്ങനെയുള്ളവയൊന്നും തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൂടാത്തതാകുന്നു. ഇതിലേതെങ്കിലും കാര്യം പുറത്തറിഞ്ഞാൽ അതു കുമ്പസാരിക്കുന്ന ആളിനെ മുറിപ്പെടുത്തിയെന്നു വരാമല്ലോ.

കുമ്പസാരമുദ്ര പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും ലംഘിക്കുവാനിടയുണ്ട്. കുമ്പസാരിക്കുന്ന ആളിനെ തിരിച്ചറിയത്തക്ക വിധത്തിൽ, അവനേറ്റു പറഞ്ഞ ഏതെങ്കിലും രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു പ്രത്യക്ഷമായ ലംഘനമാകുന്നു. ആളിന്റെ പേർ പറഞ്ഞില്ലായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ആൾ മരിച്ചതിനു ശേഷം മാത്രമായിരിക്കാം രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തിയതു. എങ്ങിനെയായാലും കേൾവിക്കാർക്ക് ആളിനെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നു എങ്കിൽ അതു ലംഘനമായിത്തന്നെ പരിഗണിക്കപ്പെടണം. ഒരാളിനെ തിരിച്ചറിവാൻ പേർ പറയണമെന്നു നിർബന്ധമില്ല. സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് ആളിനെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. കുമ്പസാര കാര്യമാണെന്ന് ശ്രോതാക്കൾ മനസ്സിലാക്കണമെന്നു നിർബന്ധമില്ല. കുമ്പസാര രഹസ്യം മറ്റുള്ളവർ ഗ്രഹിക്കത്തക്ക വിധത്തിലോ, കുമ്പസാരിച്ച

ശാസ്ത്രപംക്തി

# സൂര്യഗോളം

## അതിന്റെ ജ്വാലയും ചൂടും എത്രകൊല്ലത്തേക്കു നിലനിൽക്കും

(എ. സി. ഏബ്രഹാം ബി. എസ്സ്സി.)

സൂര്യനും നക്ഷത്രങ്ങളും ജ്വലിച്ചു പ്രകാശം നൽകാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് ഏകദേശം 3,640,000,000 കൊല്ലങ്ങളോളം ആയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പൊതുവെ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇക്കാലമെല്ലാം ജ്വലിച്ചു പ്രകാശിക്കുന്നതിനു സൂര്യനു സാധിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം എന്താണ്.

ഭാവിയിൽ ഇപ്പോഴുള്ള ചൈതന്യമെല്ലാം നശിച്ചു സൂര്യൻ തണുത്തു, ഭൂമിക്കും മറ്റുഗോളങ്ങൾക്കും ചൂടും പ്രകാശവും കൊടുക്കാൻ കഴിവില്ലാത്തഒരു തണുത്ത പിണ്ഡമായിത്തീരുമോ എന്നും മറ്റുമുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ജിജ്ഞാസയെ ഉണർത്തിയിട്ടു വളരെക്കാലങ്ങളായി. അനേക കൊല്ലങ്ങളിലെ പരിശ്രമഫലമായി ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഒരുവിധം തൃപ്തികരമായ മറുപടി കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചുണ്ടായിട്ടുള്ള അഭ്യൂഹങ്ങളുടെ വളരെ സംക്ഷിപ്തമായ ഒരു വിവരണം താഴെ കൊടുക്കാമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നു.

പ്രാചീനകാലം മുതൽക്കു സ്വാഭാവികമായി മനുഷ്യർ വിചാരിച്ചിരുന്നതു സൂര്യൻ ഒരു യഥാർത്ഥ അഗ്നികുണ്ഡമാണെന്നായിരുന്നു. ആ ധാരണ ഇപ്പോഴും നമ്മിൽ പലർക്കുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ അനുമാനം അത്ര തൃപ്തികരമായി ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു തോന്നിയില്ല. ഈ അനുമാനം ശരിയാണെന്നുതന്നെ വിചാരിക്കുക. സൂര്യൻ മുഴുവൻ ഒന്നാംതരം കൽക്കരിയാണെങ്കിൽത്തന്നെയും, അതിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ചൂടും പ്രകാശവും ഇന്നു കിട്ടുന്നതിന്റെ പത്തുലക്ഷത്തിലൊരംശം മാത്രമെ കാണുകയുള്ളു. കൂടാതെ ഈ അനുമാനം ശരിയാണെങ്കിൽ 5000-മോ 6000-മോ കൊല്ലത്തിൽ കൂടുതൽ ജ്വലിച്ചു പ്രകാശിക്കുന്നതിനു സൂര്യനു കഴിയുകയില്ല.

കുറെ നാളത്തേക്കു പ്രാബല്യത്തിലിരുന്ന മറ്റൊരനുമാനം, സൂര്യഗോളത്തിലുള്ള "പിണ്ഡ"ത്തിന്റെ ആകർഷണശക്തിമൂലം സൂര്യൻ ക്രമമായി ചുരുങ്ങുന്നുണ്ടെന്നും, ഈ ചുരുക്കമാണു ചൂടിന്റെയും പ്രകാശത്തിന്റെയും കാരണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു. (സൂര്യന്റെ യാതൊരു ഭാഗവും, ഭൂമിയെപ്പോലെ ഉറച്ചു കട്ടിയായിട്ടുള്ളതല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഈ ചുരുക്കം സാദ്ധ്യമാണു.) എന്നാൽ ഈ അനുമാനത്തിലും പല പ്രയാസങ്ങൾഉണ്ട്. ഒന്നാമതായി ഈ ചുരുക്കംകൊണ്ടു സൂര്യനിൽനിന്നു നിർഗ്ഗമിക്കുന്നതായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഊർജ്ജത്തിന്റെ ആയിരത്തിലൊരംശം ചൂടും പ്രകാശവുമേ കിട്ടുകയുള്ളു. രണ്ടാമതായി ഇത്രയുംതന്നെ പ്രകാശം തരുന്നതിനു വർഷം തോറും സൂര്യന്റെ വ്യാസം ഏകദേശം 120 അടിവീതം ചുരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. ഈ നിരക്കു സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ വലിപ്പം പ്രാപിക്കുന്നതിനു വെറും 100 ലക്ഷം കൊല്ലങ്ങൾ മാത്രമേ ആവശ്യമുള്ളു. ഇതു സൂര്യന്റെ പഴക്കത്തെക്കുറിച്ചു കിട്ടിയിട്ടുള്ള മറ്റു തെളിവുകളുമായി വളരെയധികം വിയോജിക്കുന്നു. ഈ നിരക്കിൽ അടുത്ത 195 ലക്ഷം കൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിൽ സൂര്യൻ ചുരുങ്ങി ഭൂമിയുടെ വലിപ്പം പ്രാപിക്കയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടു ഈ അനുമാനവും സ്വീകാര്യമല്ല.

മൂന്നാമത്തെ അനുമാനമനുസരിച്ച് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ധാരാളം വസ്തുക്കൾ സൂര്യനിൽ നിരന്തരമായി വീണുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് മൊത്തത്തിൽ വലിപ്പത്തിനോ പിണ്ഡത്തിനോ മാറ്റം ഭവിക്കാത്ത വിധത്തിൽ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ സൂര്യനു സാധിക്കുന്നു. സൂര്യനു ഓരോ സെക്കണ്ടിലും ചൂടും പ്രകാശവുമായി 42 ലക്ഷം ടൺ പിണ്ഡം നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് നിശ്ചിതമായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ നഷ്ടമോ, അതിന്റെ ഒരംശം പോലുമോ നികത്തത്തക്കവണ്ണം വസ്തുക്കൾ സൂര്യനിൽ നിപതിക്കുന്നതായി യാതൊരു തെളിവുമില്ല. സൂര്യരശ്മികളുടെ പുറത്തേക്കുള്ള സമ്മർദ്ദം മൂലം യാതൊരു വസ്തുവിനും സൂര്യനിൽ പ്രവേശിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നുള്ളതു വളരെ തെളിവാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ അനുമാനവും സ്വീകാര്യമല്ല.

കഴിഞ്ഞ ശതാബ്ദത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ മാഡം ക്യൂറിയും അവരുടെ ഭർത്താവും കൂടെ റേഡിയം എന്ന വസ്തു കണ്ടുപിടിച്ചു. ഇതിനുള്ള പ്രത്യേകത ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, അതു തന്നത്താൻ ശിഥിലീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നുള്ളതാണ്. ആറ്റംബോംബിനുപയോഗിക്കുന്ന യുറേനിയത്തിനും

(ശേഷം -9ാം പേജിൽ)

---

ആൾ ആ വസ്തുത അറിഞ്ഞിട്ട് ഖേദിക്കുകയോ അതല്ലാത്തപക്ഷം ഭാവിയിൽ കുമ്പസാരിക്കുന്നതിനു മടിക്കുകയോ ചെയ്യത്തക്കവണ്ണമോ നടത്തുന്ന സംഭാഷണം കുമ്പസാര രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനു തുല്യമത്രേ. കുമ്പസാര വേളയിൽ മറ്റുള്ളവർ കേൾക്കത്തക്കവണ്ണം കുമ്പസാരപിതാവ് സംസാരിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ കുമ്പസാരിക്കുന്ന ആളിനെ പറ്റി തൃപ്തികരമല്ലാത്ത അഭിപ്രായം രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് മറ്റുള്ളവർ അനുമാനിക്കത്തക്കവണ്ണം വൈദികന്റെ മുഖത്ത് ഭാവവ്യത്യാസം വരുകയോ ഒരു പ്രത്യേക പാപം താൻ കുമ്പസാരം കേട്ടിട്ടുള്ള ഇന്ന സ്ഥലത്ത് സാധാരണമാണെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് പരോക്ഷമായ ലംഘനമാകുന്നു.

"കുമ്പസാര രഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു മൂലം കുമ്പസാരിച്ച ആളിന്റെ അസൗകര്യം ഏതെങ്കിലും വിധം ലഘൂകരിക്കുകയോ, ഉപദ്രവം തടയുകയോ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമെന്നിരുന്നാൽ തന്നെയും അതുമൂലം ആ ആളിനു അസുഖത്തിനോ അതൃപ്തിക്കോ ഇടയാക്കുന്ന പക്ഷം അതു നീതീകരിക്കാവുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തിയല്ല. മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ കുമ്പസാരിച്ച ആളിന് അതൃപ്തി ഉണ്ടാകത്തക്ക വിധത്തിൽ കുമ്പസാര രഹസ്യം ഒരു കാരണവശാലും വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. അതുകൊണ്ട് കുമ്പസാരപിതാവ് കുമ്പസാര രഹസ്യങ്ങൾ സംസാരിക്കയില്ലെന്നു തന്നെ തീരുമാനിക്കണം. തന്റെ സംസാരം മൂലം കുമ്പസാരരഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തുകയാണെന്നുള്ള സംശയം ശ്രോതാക്കൾക്ക് ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്." "കുമ്പസാരപിതാവെന്ന നിലയിൽ നാം കേട്ട രഹസ്യം നാമറിഞ്ഞിട്ടേ ഇല്ല എന്ന നിലയിലായിരിക്കണം നമ്മുടെ നടത്ത. ആളിനെ പറയാതെയും നല്ല ഉദ്ദേശത്തോടും കൂടിയും ആണെങ്കിലും കുമ്പസാരം മൂലം അറിയുവാനിടയായ വസ്തുത പരസ്യപ്പെടുത്തുന്ന ആളിനു യാതൊരു ഒഴികഴിവും ഇല്ല. താൻ കുമ്പസാരവേളയിലറിഞ്ഞ സത്യമാണെന്ന അവ്യക്ത സൂചന പോലും തന്റെ സംസാരത്തിലുണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ കുമ്പസാരപിതാവ് സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു."

## വാരപഞ്ചാംഗം

| | ജൂൺ | മിഥുനം | ഹസീറോൻ |
|---|---|---|---|
| ഞായർ | 24 | 10 | 11 |
| തിങ്കൾ | 25 | 11 | 12 |
| ചൊവ്വാ | 26 | 12 | 13 |
| ബുധൻ | 27 | 13 | 14 |
| വ്യാഴം | 28 | 14 | 15 |
| വെള്ളി | 29 | 15 | 16 |
| ശനി | 30 | 16 | 17 |

**Thought for the Week**

An ideal may seem unattainable, but when it is distinctly acknowledged as the object of aspiration, it will be found close at hand.

—Bishop Westcott.

THE CHURCH WEEKLY

## ഭക്ഷ്യക്ഷാമവും വസ്ത്രക്ഷാമവും

മനുഷ്യന്റെ പ്രാഥമികാവശ്യങ്ങളിൽപെട്ടതാണ് ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും. ഇവ രണ്ടും ആവശ്യത്തിന് തികയാതെ വരുന്നതു് ഗുരുതരമായ ഒരവസ്ഥയാണ്. മഹായുദ്ധത്തിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങളിൽ പ്രധാനമായതു് അവയുടെ അനിശ്ചിതാവസ്ഥയാണ്. പല രാജ്യങ്ങളും ഈ രണ്ടു സംഗതികളിലും ക്ഷേമകരമായ സുസ്ഥിതിയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇൻഡ്യാ ഇന്നും ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളിൽ കുഴങ്ങുകയാണ്. ആവശ്യത്തിന് തികയാത്ത ധാന്യസ്ഥിതിയാണ് ഇൻഡ്യയ്ക്കുള്ളതു്. ഇതരരാജ്യങ്ങളെ ആശ്രയിക്കാതെ ഇൻഡ്യയ്ക്കു കഴിയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. രണ്ടുകൊല്ലങ്ങൾക്കകം ഇൻഡ്യ ഭക്ഷ്യകാര്യത്തിൽ സ്വയം പര്യാപ്തത പ്രാപിക്കണമെന്ന് ഇൻഡ്യൻ പ്രധാനമന്ത്രിയും ഗവർമ്മെന്റും അഭിലഷിച്ചു. പുറത്തുനിന്നുള്ള ഇറക്കുമതി നിയന്ത്രിച്ചാൽ ജനങ്ങൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ പരിശ്രമിക്കുമെന്നുള്ള ഒരു പ്രതീക്ഷ ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളുടെ ഇറക്കുമതി കാര്യത്തിൽ ഗവർമ്മെന്റിനെ നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ദൂരവദിഷ്ടിമായ ഒരു ധൃതിയാണ് ആ കാര്യത്തിൽ ഗവർമ്മെന്റു കാണിച്ചതു്. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ കർത്തവ്യഭാരങ്ങൾ രാജ്യം നേരിടാൻ തുടങ്ങിയിട്ടേയുള്ളു. ചില സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളും ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും ഒരു സ്വതന്ത്രജനത പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ദേശീയബോധവും സ്വരാജ്യസ്നേഹവും സ്വജനതാൽപ്പര്യവും സാധാരണജനങ്ങളിൽ വളർന്നുവരത്തക്കവണ്ണം ജനകീയഗവർമ്മെന്റുകൾ വമ്പിച്ച വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതികൾ ഏർപ്പെടുത്തണം. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് പട്ടിണിക്കാരൻ ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ല എന്നൊരാദർശം നമ്മെ ഭരിക്കത്തക്കവണ്ണം കാര്യങ്ങൾ നയിക്കുവാൻ ഭരണനേതൃത്വം വഹിക്കുന്നവർ ശ്രദ്ധിക്കണം. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള താൽപ്പര്യങ്ങൾ ജനഹൃദയങ്ങളിൽ രൂഢമൂലമാകുന്നതിനുമുമ്പ് സ്വയം പര്യാപ്തതയ്ക്കുള്ള ആഹ്വാനംമാത്രം നടത്തി ഭക്ഷ്യ ഇറക്കുമതിയെ നിയന്ത്രിച്ചാൽ ഇന്നത്തെ ഭക്ഷ്യനിലയാണ് ഫലം. അമേരിക്കൻ ഗവർമ്മെന്റിന്റെ അവസരോചിതവും ഉദാരവുമായ സഹായം ലഭിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഭക്ഷ്യനില അതിദുർഘടതരമായ ഒരവസ്ഥയിൽ എത്തുമായിരുന്നു. ഏതായാലും കാലം വൈകാതെ ഭക്ഷ്യ ഇറക്കുമതിനയം പുനഃപരിശോധനചെയ്യുവാനും ആവശ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുവാനും ഗവർമ്മെന്റു തയാറായതു് ഭാഗ്യമായി. എന്നാൽ ഭക്ഷ്യകാര്യത്തിൽ സ്വയം പര്യാപ്തത നേടാത്ത ഒരു രാജ്യം സാമ്പത്തികമായി പുരോഗമിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. അതിന്റെ സുഭിക്ഷതയേക്കാൾ അധികാമ്യമായ മറ്റൊരു സാമ്പത്തിക പുരോഗതിയിലും നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുമില്ല. ഇന്നും ഇൻഡ്യാമഹാരാജ്യത്തിന്റെ മനഃപൂർവ്വമായ ശ്രദ്ധയും പരിശ്രമവും ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ പര്യാപ്തതയിൽനിന്ന് നാം അതിവിദൂരമല്ല. എന്നാൽ സുചിന്തിതമായ കാർഷിക പദ്ധതികളിൽ ത്രാണിയുള്ളവരെ കണ്ടുപിടിച്ചു പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ചു കുറേക്കാലം കൊണ്ടു് ചെന്നെത്താവുന്ന ഒരു കാര്യമാണതു്. വെട്ടെന്ന് സ്വയം പര്യാപ്തത വേണമെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചാൽ മാത്രം സ്വയം പര്യാപ്തത വന്നുചേരുന്നതല്ല. എന്നാൽ വസ്ത്രക്ഷാമത്തിന്റെ കാര്യം ഭക്ഷ്യനിലയെപ്പോലെ രാജ്യത്തെ അമ്പരിപ്പിക്കേണ്ട ഒന്നല്ല. ഇൻഡ്യ പഞ്ഞി കയറ്റുമതി ചെയ്യുന്ന ഒരു രാജ്യമാണ്. ആ സ്ഥിതിക്കു ഇവിടത്തെ മില്ലുകളുടെ അപര്യാപ്തതയോ അല്ലെങ്കിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന തുണിയുടെ വിതരണകാര്യത്തിലുള്ള ന്യൂനതയോ മാത്രമാണ് വസ്ത്രക്ഷാമത്തിനുള്ള ഹേതു. ഭക്ഷ്യകാര്യത്തേക്കാൾ വേഗം പരിഹാരം കണ്ടുപിടിക്കാവുന്ന ഒരു പ്രശ്നം മാത്രമാണതു്. എന്നാൽ ഈ വമ്പിച്ച രണ്ടു പ്രശ്നങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്തും ജനങ്ങളെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. സമാധാനജീവിതം അഭിലഷിക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രത്തിനും അവഗണിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത പ്രശ്നങ്ങളാണവ. ഇന്ത്യൻ പ്രധാനമന്ത്രി ഈയിടെ ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിച്ചു വരുന്ന നമ്മുടെ ജനനനിരക്കിനെപ്പറ്റിയും ഭീതി പ്രദർശിപ്പിക്കയുണ്ടായി. ജനവർദ്ധനവിന്റെ തോതനുസരിച്ചു ഭക്ഷണവസ്ത്രനിർമ്മാണം പുരോഗമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരു വിഷമഘട്ടം തന്നെ നാം അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരും. രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യം വന്നുചേരുമ്പോൾ നാം അതിനെ ക്ഷേമകരമായി വിനിയോഗിക്കുവാൻ പ്രാപ്തരായിരിക്കണമെന്ന് മഹാത്മാഗാന്ധി നിരന്തരമായി ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ രഹസ്യമതായിരുന്നു. ആത്മനിയന്ത്രണവും, സേവനാദർശവും നമ്മുടെ ദേശീയജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷണമായിരിക്കണമെന്ന് ആ രാഷ്ട്രപിതാവ് അഭിലഷിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതു പ്രാർത്ഥനാസമയ പ്രസംഗങ്ങളിലും ആ കർത്തവ്യാനുഷ്ഠാനത്തെ അദ്ദേഹം സഹപ്രവർത്തകരെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. ഏതു പുരോഗതിയുടെയും അഭിവൃദ്ധിയുടെയും പിന്നിൽ ചില സ്വഭാവ വൈശിഷ്ട്യങ്ങൾഉണ്ടു്. ദേശീയ ജീവിതത്തിൽ സാമാന്യമായ ആത്മനിയന്ത്രണവും, പരിശ്രമശീലവും, ഉന്നതാദർശ ലക്ഷ്യവും എപ്പോൾ കൈവിടുന്നു അപ്പോൾമുതൽ അധഃപ്പതനം ആരംഭിക്കുകയായി. എപ്പോൾ അവ പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു അപ്പോൾ പുരോഗതിയുടെ ആരംഭവുമായി. സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങളും ഒരു ആദ്ധ്യാത്മികപ്രശ്നമാ (Economic problem is a spiritual problem) ണെന്ന് ഒരു മഹാൻ സന്ദർഭവശാൽ പറയുകയുണ്ടായി. വ്യക്തിപരമായും സമുദായ പരമായും ആ പരമാർത്ഥം നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കിയാൽ ഇൻഡ്യയുടെ സാമ്പത്തിക ക്ലേശങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെടുവാൻ അധികനാൾ വേണ്ടിവരികയില്ല. മഹാത്മജി വിഭാവനം ചെയ്ത ദേശീയ ജീവിതം സുസ്ഥിരമായ ചില ധാർമ്മിക സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ്. നമ്മുടെ ദേശീയബോധത്തിൽ ആ മൂല്യങ്ങൾക്കു സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ വസ്ത്രവും ഭക്ഷണവും പോലുള്ള മൗലികാവശ്യങ്ങളിൽപോലും നാം നിത്യദരിദ്രന്മാരായി കഴിഞ്ഞുകൂടുകയായിരിക്കും ഫലം.

പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം. The Sermon for the week

# ജീവനുള്ള വെള്ളം.

(എം. ററി.)

"സ്ത്രീ അവനോട് യജമാനനേ, എനിക്കു ദാഹിക്കാതെയും ഞാൻ കോരുവാൻ ഇവിടത്തോളം വരാതെയും ഇരിക്കേണ്ടതിന് ആ വെള്ളം എനിക്കു തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു അവളോട്: പോയി ഭർത്താവിനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വരിക എന്നു പറഞ്ഞു. എനിക്കു ഭർത്താവില്ല എന്നു സ്ത്രീ അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതിനു: എനിക്കു ഭർത്താവില്ല എന്നു നീ പറഞ്ഞതു ശരി. അഞ്ചു ഭർത്താക്കന്മാർ നിനക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഉള്ളവനോ ഭർത്താവല്ല; നീ പറഞ്ഞതു സത്യം തന്നെ എന്നു യേശു പറഞ്ഞു." (വി. യോഹന്നാൻ 4:15-18)

ശമര്യക്കാരി സ്ത്രീയും നമ്മുടെ കർത്താവും തമ്മിൽ കിണററരികിൽ വച്ചു യാദൃച്ഛികമായുണ്ടായ കൂടിക്കാഴ്ചയും സംഭാഷണവും നമുക്കു മററുള്ളവരുമായി ഉണ്ടാകുന്ന സാധാരണ ഇടപാടുകളെ ദൈവതിരുനാമമഹത്വത്തിനും സുവിശേഷഘോഷണത്തിനും ഉള്ള അവസരങ്ങളായി എങ്ങനെ വിനിയോഗിക്കാമെന്നുള്ളതിനു ഒരുത്തമദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ഏററവും സ്വാഭാവികമായി ആരംഭിച്ച ആ സംഭാഷണത്തെ കർത്താവു സമർത്ഥമായി നിയന്ത്രിച്ച് തൻെറ ഉദ്ദേശസാദ്ധ്യത്തിലേക്കു നയിച്ചതായി നമുക്കു കാണാം. കാര്യം പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും "ജീവനുള്ള വെള്ള"ത്തിനായി ആ സ്ത്രീ തന്നെ യേശുവിനോടപേക്ഷിച്ചു. ചുരുങ്ങിയ പരിചയത്തിൽനിന്നും ആ ശമര്യക്കാരി സ്ത്രീക്കു യഹൂദനായ യേശുവിൽ വിശ്വാസം ജനിച്ചു. "നിങ്ങളുടെ സുവിശേഷത്തെ ശ്രവിക്കുവാനും ഒരു പക്ഷേ സ്വീകരിക്കുവാനും ഞാൻ തയ്യാറാണ്" എന്നുള്ളതായിരുന്നിരിക്കണം ജീവനുള്ള വെള്ളം ചോദിച്ചപ്പോൾ ആ സ്ത്രീയിലുണ്ടായിരുന്ന ചിന്താഗതി. യേശു അവളെ തങ്കലേക്കു ആകർഷിച്ചു എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ യേശുതന്നെയാണ് ഒരു തടസ്സം ഉന്നയിച്ചത്. ജീവനുള്ള വെള്ളം ചോദിച്ചു കഴിഞ്ഞ മാത്രയിൽ താൻ ആ സ്ത്രീയോട് "പോയി ഭർത്താവിനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വരിക" എന്നു പറഞ്ഞു. കാര്യമെല്ലാം കുഴപ്പത്തിലായി. അവൾ ഒരു വ്യഭിചാരിണി ആയിരുന്നു. അവൾക്കു ഒന്നല്ല, അനേകം ഭർത്താക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭർത്താവില്ലെന്ന് അവൾ ഭാവിച്ചു. സകല പരമാർത്ഥവും അറിയുവാൻ കഴിവുള്ളവനായ കർത്താവ് ഒരു നിമിഷത്തിൽ അവളെ യാഥാർത്ഥ്യബോധമുള്ളവളാക്കിത്തീർത്തു. "നിനക്ക് ഒന്നല്ല, അഞ്ചു ഭർത്താക്കന്മാരാണുള്ളത്" എന്നുള്ള മറുപടി അസ്ത്രംപോലെ അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ തറച്ചു. ജീവൻെറ വെള്ളത്തിനായുള്ള അപേക്ഷ തൽക്കാലം അങ്ങനെ അവസാനിച്ചു. യേശുവും അതു കൊടുക്കുവാൻ യാതൊരു ബദ്ധപ്പാടും കാണിച്ചില്ല. ആ സ്ത്രീയുടെ രഹസ്യങ്ങൾ പുറത്തുവന്നു. അതിനെപ്പററി എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നുള്ളതാണ് ഇനിയത്തെ പ്രശ്നം.

യേശു ആ സ്ത്രീയുടെ മുമ്പിൽ സുവിശേഷത്തിൻെറ വാതിൽ അടയ്ക്കുകയല്ല ചെയ്തത്. താൻ അവളോട് പരുഷമായോ നിർദ്ദയമായോ പെരുമാറിയില്ല. വേശ്യാസ്ത്രീകളോടും മററും തനിക്ക് അപാരമായ അനുകമ്പയാണല്ലോ ഉണ്ടായിരുന്നത്. സുവിശേഷതൃഷ്ണ പ്രകടിപ്പിച്ച ഈ സ്ത്രീയെ സ്വീകരിക്കുവാൻ താൻ സന്നദ്ധനായിരുന്നു; താൻ അതിനായി വാഞ്ഛിച്ചു. എന്നാൽ സ്വന്ത ജീവിതത്തിലെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കാതെ കപടഭക്തിയിൽ കർത്താവിനെ സമീപിക്കുവാൻ അവൾക്കെന്നല്ല ആർക്കും സാദ്ധ്യമല്ല. കർത്താവിൻെറ ഉപദേശങ്ങളിലുള്ള താൽപ്പര്യം മാത്രം തൻെറ ശിഷ്യത്വത്തിനു ആരെയും അർഹരാക്കുന്നില്ല. പാപത്തെ മറികടന്നു പരിശുദ്ധനായ കർത്താവിൻെറ കൂട്ടായ്മയിൽ എത്തിച്ചേരുവാൻ ആർക്കും കഴിയുന്നതല്ല.

ശമര്യക്കാരി സ്ത്രീയെപ്പോലെ "എനിക്കു ദാഹിക്കാതെയും ഞാൻ കോരുവാൻ ഇവിടത്തോളം വരാതെയും ഇരിക്കേണ്ടതിന് ആ വെള്ളം എനിക്കു തരേണം" എന്നു പറയുവാൻ കഴിയുന്ന അനേകർ ഇന്നു ക്രിസ്തുസഭയ്ക്കുള്ളിലും പുറത്തും ഉണ്ട്. മതവിദ്വേഷം വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെതന്നെ മതത്തിലേയ്ക്കുള്ള തിരിച്ചുവരവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന പലരേയും മുമ്പുള്ളതിൽ കൂടുതലായി ഇന്നു സാഹിത്യകാരന്മാരിലും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിലും തത്വജ്ഞാനികളിലും നാം കാണുന്നുണ്ട്. സാധാരണജനങ്ങളുടെ ഇടയിലും അവിടവിടെയായി മതസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിലുള്ള പ്രതിപത്തി പൊന്തിവരുന്നതായി കാണാം. കേവലം ലൗകികമായ പുരോഗതികൊണ്ടു സംതൃപ്തിയും സമാധാനവും കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയാത്ത അനേകർ നമ്മുടെ ഇടയിൽതന്നെയുണ്ട്. യഥാർത്ഥമായ സുവിശേഷഘോഷണത്തിന്, ജീവിതാനുഭവത്തിൽ അടിയുറച്ച മതോപദേശത്തിന്, ചെവി കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ള ആളുകൾ മുമ്പൊരു തലമുറയിലുണ്ടായിരുന്നതിൽ കൂടുതൽ ഇന്നുണ്ടെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. യുദ്ധത്തിൻെറ രുചി നേരിട്ടനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും മററും ഇതു കൂടുതൽ വാസ്തവമാണെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ ദാഹിക്കുന്ന ലോകത്തിൻെറ ദാഹം ശമിപ്പിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള സുവിശേഷകന്മാർ സഭയിൽ എത്രയോ വിരളമാണെന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം. ക്രിസ്തുവിൻെറ സുവിശേഷം സഭയിൽ നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, വാസ്തവം. എന്നാൽ അതെടുത്തു കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ കഴിവുള്ളവർ ചുരുക്കം. സുവിശേഷം അറിയിക്കുക; ഞങ്ങൾ കേൾക്കാം; ക്രിസ്തുവിൻെറ ജീവിതരീതി ഞങ്ങളെ കാണിച്ചു തരിക, ഞങ്ങൾ അതു സ്വീകരിക്കാം" എന്നു ലോകം സഭയോടു പറയുന്ന ഒരു കാലഘട്ടം വന്നുചേർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിൻെറ ആഹ്വാനത്തിനു സഭ എന്തുത്തരമാണ് നൽകുന്നത്; എന്തുത്തരമാണ് നൽകേണ്ടത് എന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സുവിശേഷം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ലോകം എപ്പോഴും കർത്താവു പറയുന്നതു കേൾക്കുവാനും സ്വീകരിക്കുവാനും തയ്യാറായിരിക്കും എന്നു നാം വ്യാമോഹിച്ചുപോകരുത്. കർത്താവു ശമര്യക്കാരി സ്ത്രീക്ക് ഏററവും അനിഷ്ടമായ പടിയിൽ കൂടിയാണ് അവളെ സുവിശേഷത്തിലേക്കു കാലുവയ്പിച്ചത്. ഹൃദയവിശുദ്ധിയുള്ളവർക്കേ ദൈവത്തെ കാണുവാൻ കഴിയൂ. പാപത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ച് ഉപേക്ഷിക്കാതെ ലോകം ക്രിസ്തുവിൻെറ വഴിയിൽ എത്തിച്ചേരുകയില്ല. പാപബോധം ഉളവാകത്തക്കവണ്ണം ക്രിസ്തുവിനെ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കേണ്ട ചുമതല സഭയ്ക്കുണ്ട്. എന്നാൽ അതോടുകൂടിത്തന്നെ ക്രിസ്തുവിൻെറ നാമത്തിൽ പാപങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് ആത്മപരിശോധനയ്ക്കും പാപങ്ങളുടെ ഏററുപറച്ചിലിനും മനുഷ്യരെ സഹായിക്കു

# വിശുദീപം

## കർമ്മകാണ്ഡം (തുടർച്ച)

(പുത്തൻകാവ് മാത്തൻതരകൻ)

### മത്സ്യഗ്രഹണം

തെല്ലുദൂരത്തു നംകൂരമിട്ടു
തോണി നിർത്തി ജനങ്ങളെ നോക്കി
വീശി സാരോപദേശ സമീരൻ
വന്നുകൂടിയോർക്കുള്ളം തണുത്തു
തെല്ലുനേരം കഴിയവേ നാഥൻ
ശിഷ്യരേക്കുറിച്ചോർത്തുതുടങ്ങി.
രാവശേഷവും മത്സ്യം പിടിക്കാ-
നാവുംമട്ടു ശ്രമിച്ചു വലഞ്ഞു.
പാരം നൈരാശ്യമാർന്നു പടകിക്കൽ
പാർത്ത പത്രോസിനോടായി നാഥൻ
ഉള്ളലിഞ്ഞരുൾ ചെയ്താൻ ജലത്തി
നുള്ളിലാ വല വീണ്ടും വിരിക്കാൻ.
"നായക, ഞങ്ങളീ നിശിനീളെ-
നീളെയി വലയിട്ടു കടലിൽ
പായൽപോലും വലയിൽ ലഭിക്കാ-
തായതാർത്തിവഹിച്ചുവസിപ്പൂ.
എങ്കിലും തെല്ലും സംശയിക്കാതെ
നിന്തിരുവടി കല്പിച്ചപോലെ
ഞങ്ങളീവല താഴ്ത്തുന്നു പാര-
മാഴമേറിയ ഭാഗത്തിലിപ്പോൾ"
ഏവമോതി ശീമോൻ വലയിട്ടു
ഭാവമൊന്നു പകർന്നുതുടങ്ങി.
"പക്ക"മെല്ലെ വലിഞ്ഞുതുടങ്ങി.
ദിക്കുതോറുമനക്കംതുടങ്ങി.
നീണ്ട മത്സ്യങ്ങൾ മേല്പോട്ടു ചാടി
നീരശേഷം കലങ്ങിമറിഞ്ഞു.
വേഗമാവലയാഞ്ഞുവലിച്ചു
വഞ്ചിയിൽ തുമ്പുറപ്പിച്ചു പത്രോസ്.
ഭാരമേറി വലച്ചു വലിക്കാൻ
ശക്തിയില്ലാതെ ശിഷ്യർ കുഴഞ്ഞു.
ദൂരെമേവിയ ധീവരന്മാരേ
മാറിമാറി വിളിക്കയായ് ശീമോൻ
ധീവരന്മാരനേകരുമെത്തി-
ക്കൂട്ടുകൂടി വല വലിച്ചേറ്റി.
തോണിയിൽ കുന്നുകുന്നായി മത്സ്യ-
മെണ്ണമില്ലാതെ കൂടിക്കിടന്നു.
മുങ്ങും പത്രോസിൻ തോണിയെന്നുള്ള
മട്ടുകാൺകകൊണ്ടതിവേഗം
മറ്റു തോണിയിലേക്കു പകർന്നു
മത്സ്യക്കുന്നുകൾ മുക്കുവർ വേഗം.
ഭക്തിയേറ്റം മുഴുത്തുടൻ പത്രോസ്
ക്രിസ്തുനാഥന്റെ പാദത്തിൽ വീണു.
"അർഹനല്ലുഞാനങ്ങയോടൊത്തു
സഞ്ചരിക്കുവാൻ സൽഗുരുനാഥാ!
മാറിപ്പോയാലും പാപത്താലേറ്റം
നാറുമീ വെറും മുക്കോനെ വിട്ടു".
ഉള്ളഴിഞ്ഞ ചമബ് ഭക്തശിഷ്യൻ
ചൊല്ലിയ മൊഴികേട്ടീശപുത്രൻ
വായ്മൊഴിഞ്ഞു "ഭയംവെടിഞ്ഞാലും
നീ മദീയ പദം തുടർന്നാലും
മീൻപിടിച്ചു നടക്കുന്നനിന്നെ
മർത്ത്യഗ്രാഹകനാക്കുമുടൻ ഞാൻ."
തൽ പ്രതിജ്ഞതൻ സാരം ഗ്രഹിച്ചു
സുപ്രമോദം കലർന്നു പത്രോസും
മറ്റൊരു ചെറു തോണിയിൽ, കീറി
ക്കുറ്റമാർന്ന വലയും പുതുക്കി
പാർത്തിരുന്ന സെബദീസുതന്മാ-
രായ ധീവരന്മാരേയും യേശു
ലോകസേവനത്തിന്നു വിളിച്ചു,
ശോകമറ്റവർ തോണി കൈവിട്ടു.

---

ണ്ട ചുമതലയും സഭയ്ക്കുള്ളതാണ്. ഈ ചുമതല നിർവ്വഹിക്കുവാൻ സഭയ്ക്കു കഴിയണമെങ്കിൽ സഭാംഗങ്ങൾ, വിശിഷ്യാ സഭാപ്രവർത്തകർ അനുദിനം അനുതാപജീവിതത്തിൽ വളരുന്നവരായിരിക്കണം. അവർ ലോകത്തിന്റെ വിശ്വാസം സമാർജ്ജിക്കത്തക്കവണ്ണം പാപത്തിന്മേൽ ജയം നേടിയവരായിരിക്കണം. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ സഭയുടെ ശുദ്ധീകരണമാണ് സുവിശേഷഘോഷണത്തിന് ഏറാവും ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്.

"ജീവനുള്ള വെള്ള"ത്തിന് എല്ലാവരും കാംക്ഷിച്ചേക്കാം. അതുതന്നെയാണ് ക്രിസ്തുവും, ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സഭയും ഇന്നു ലോകത്തിനു നീട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതും· പാപമോചനമാണ് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ ദാനം. അതു സ്വീകരിക്കാതെ തന്റെ മറ്റു ദാനങ്ങളൊന്നും ആർക്കും പ്രാപ്യമല്ല, ആ ദാനത്തെ വിഭാഗിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ സഭയെ സർവ്വപ്രധാനമായി കർത്താവു നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. സഭയ്ക്കുള്ളിലും വെളിയിലുമുള്ള ഓരോ വ്യക്തിയും അങ്ങനെ ലോകം മുഴുവനും പാപമോചനത്തിൽകൂടി ദൈവസംസർഗ്ഗത്തിലും നിത്യജീവിതത്തിലും എത്തിച്ചേരണമെന്നും വളർന്നു വരണമെന്നും ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ആഗ്രഹം നമ്മിൽ ഓരോരുത്തരിലും നിവർത്തിയാകുവാൻ തക്കവണ്ണം ദൈവം നമ്മെയും സഭയെയും അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

# വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

തിങ്കൾ. മർക്കോസ് 6.1–6.

"അതിപരിചയം നിന്ദയെ ഉളവാക്കുന്നു." മററു മണ്ഡലങ്ങളിലെന്നപോലെ മതവിഷയകമായും ഏററവും അർത്ഥവത്തായ ഒരു പ്രസ്താവനയാണിതു്. മനുഷ്യാവതാരത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹായിക്കു ഏററവും നിരാശാജനകമായി തോന്നിയതു് "അവൻ സ്വന്തത്തിലേക്കു വന്നു, സ്വന്തമായവരോ അവനെ കൈക്കൊണ്ടില്ല" എന്നുള്ളതാണു്. അതു് കുറെക്കൂടെ അർത്ഥവത്തായി നാം ഇവിടെ കാണുന്നു. തന്റെ പിതൃനഗരത്തിൽപെട്ടവരും സ്വന്ത കുടുംബാംഗങ്ങളുമാണു് യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിനു് ഏററവും വലിയ വൈമുഖ്യം കാണിച്ചതു്. അവർക്കു് അവനിൽ വിശ്വാസമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു് യേശുവിനു് അവിടെ വീര്യപ്രവൃത്തികൾ ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇന്നു് സഭാംഗങ്ങളാണു ഏററവും വലിയ കുററക്കാർ. അവർ ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നു് യാതൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. സുവിശേഷകഥകൾകേട്ടു തഴമ്പിച്ച ഈ കൂട്ടർ ക്രിസ്തുവിനു് തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഏതെങ്കിലും പരിവർത്തനം വരുത്തുവാൻ കഴിയുമെന്നു പരിഗണിക്കുന്നില്ല. സഭയുടെ പുരാതനത്വത്തിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുന്ന പലർക്കും ക്രിസ്തുനാമം ചിലമ്പുന്നകൈത്താളം മാത്രമായിരിക്കുകയാണു്. നേരെമറിച്ചു് മിഷ്യനറി കേന്ദ്രങ്ങളിൽ സഭയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന വികാസവും വളർച്ചയും സൂക്ഷിക്കുക. നമ്മുടെ അവിശ്വാസത്തിൽ നമ്മുടെ കർത്താവു് അൽഭുതപ്പെടുന്നുണ്ടായിരിക്കണം.

ചൊവ്വാ. മർക്കോസ് 6. 7–13.

കർത്താവു് ശിഷ്യന്മാരെ ഈരണ്ടായി വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലേക്കയച്ചതു് തന്റെ സേവനകാലത്തിന്റെ ഒരു നൂതനഘട്ടത്തെ കുറിക്കുന്നു. ഇതുവരെയും ചുരുക്കം ചില ഗ്രാമങ്ങളിൽമാത്രമേ അവിടുന്നു സഞ്ചരിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുള്ളു. ശിഷ്യന്മാർക്കു് കൂടുതൽ പരിശീലനം നൽകുന്നതിനുള്ള സമയം ആഗതമായി എന്നും തന്റെ പ്രവർത്തനമണ്ഡലം വിപുലപ്പെടുത്തണമെന്നും കർത്താവിനു് തോന്നിയിരിക്കണം. ശിഷ്യന്മാർക്കു നൽകുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. പരിപൂർണ്ണവും വിട്ടുവീഴ്ചകളില്ലാത്തുമായ ത്യാഗമാണു കർത്താവു് അവരിൽ നിന്നാവശ്യപ്പെട്ടതു്. ജീവിതസുരക്ഷിതത്വം യാതൊന്നും കൂടാതെ സുഖസൗകര്യാദികളെപ്പററി ചിന്തിക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിയെപ്പററി പ്രസംഗിക്കുവാൻ അവർ നിയോഗിതരായി. ക്രിസ്തുനാമം വഹിക്കുന്ന നാമേവരും ശിഷ്യന്മാരെപ്പോലെ ക്രിസ്തുവിനെ സാക്ഷിക്കുവാൻ നിയുക്തരാകുന്നു. മററുള്ളവർക്കു് നമ്മുടെ ജീവിതം മുഖേന ക്രിസ്തുവിനെ കാണുവാൻ കഴിയണം. നമ്മിൽക്കൂടെ ക്രി

---

(5—ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച)

ഈ പ്രത്യേകതയുണ്ടു്. ഒരു നിശ്ചിതമായ പിണ്ഡം സൂക്ഷിച്ചാൽ ഈ ശിഥിലീകരണത്തിന്റെ ഫലമായി ഒരു പ്രത്യേക കാലഘട്ടം (ഇതു വസ്തുവിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും) കഴിഞ്ഞാൽ അതിന്റെ പകുതി മാത്രമേ കാണുകയുള്ളു. ഈ കാലഘട്ടത്തിനു ആ വസ്തുവിന്റെ (അർദ്ധായുസ്സ്) എന്നു പറയും. ഈ പ്രത്യേകതക്കു റേഡിയോ അക്ടിവിററി (ദീപ്തിമത്വം) എന്നാണു പേർ. ഒരു റേഡിയോ അക്ടീവ് സാധനത്തിൽനിന്നു് അതിന്റെ ശിഥിലീകരണത്തിന്റെ ഫലമായി കുറേശ്ശെ ചൂടുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഒരു നിശ്ചിത സമയത്തിനുള്ളിൽ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ചൂടു് ആ സാധനത്തിന്റെ ദീപ്തിമത്വത്തിന്റെ വേഗതയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. ഈ ശിഥിലീകരണത്തിന്റെഫലമായി കുറെ ചൂടുണ്ടാകും.

റേഡിയോ അക്ററിവിററി കണ്ടുപിടിച്ചതോടുകൂടി, സൂര്യചൈതന്യത്തിന്റെ കാരണം കണ്ടുപിടിക്കാൻ അതു സഹായിക്കുമെന്നു പലരും ചിന്തിച്ചു. എന്നാൽ ഇതിലും സാരമായ പ്രയാസങ്ങളുണ്ടു്. സൂര്യനിലുള്ളതു് മുഴുവൻ തന്നെയും റേഡിയം, യുറേനിയം മുതലായ റേഡിയോ അക്ററീവ് വസ്തുക്കളാണെന്നു വിചാരിക്കുക. അനേകയുഗങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാലും കുറവില്ലാതെ ഊർജ്ജം ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ ആ വസ്തുവിന്റെ (വസ്തുക്കളുടേയോ) അർദ്ധായുസ്സ് വളരെ ദീർഘിച്ചതായിരിക്കണം. യുറേനിയത്തിന്റെ അർദ്ധായുസ്സ് 4,500,000,000 കൊല്ലങ്ങളാണു്. അതുകൊണ്ടു് യുറേനിയം നമ്മുടെ ആവശ്യത്തിനു പററിയതായി വിചാരിക്കാം. സൂര്യഗോളം മുഴുവൻ യുറേനിയമാണെന്നു സങ്കൽപ്പിച്ചാൽ തന്നെയും, സൂര്യനിൽ നിന്നു് ഇപ്പോൾ നിർഗ്ഗമിക്കുന്ന ഊർജ്ജത്തിന്റെ മൂന്നിലൊന്നു മാത്രമേ കിട്ടുകയുള്ളു. കൂടാതെ ഭൂമിയിലുള്ള പല മൂലകങ്ങൾ സൂര്യനിലുള്ളതായി വേണ്ട തെളിവുകൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ആ കൂട്ടത്തിൽ യുറേനിയം ഉൾപ്പെട്ടുത്തിയില്ല. യുറേനിയവും മററു റേഡിയോ അക്ററീവ് വസ്തുകളും സൂര്യനിലുണ്ടായിരുന്നേക്കാം. ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ സൂര്യന്റെ ഊർജ്ജത്തിന്റെ വെറും നിസ്സാരമായ ഒരംശം മാത്രമേ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുവാൻ അവയ്ക്കു കഴിയുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു് സൂര്യപ്രകാശത്തിന്റെ കാരണം; സൂര്യനിൽ റേഡിയോ അക്ടീവ് വസ്തുക്കൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണു് എന്ന അനുമാനവും സ്വീകാര്യമല്ല.

ആൽബർട്ടു് ഐൻസ്റ്റൈൻ, എന്ന വിശ്വവിഖ്യാതനായ ശാസ്ത്രജ്ഞനെക്കുറിച്ചു് പലരും കേട്ടിരിക്കും. ശാസ്ത്രചരിത്രത്തിലെ അതിസ്മരണീയമായ ഒരു കണ്ടുപിടിത്തം അദ്ദേഹം ഈ നൂററാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അതിൻപ്രകാരം ഊർജ്ജ(Energy ചൈതന്യം)വുംപിണ്ഡ(Mass)വും ഒന്നു തന്നെയാണു്. ഊർജ്ജം പിണ്ഡമായും പിണ്ഡം ഊർജ്ജമായും രൂപാന്തരപ്പെടുത്താം. പല തരത്തിലുള്ള പരീക്ഷണങ്ങൾ വഴിയായി ഇതു് സാധൂകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ഈ നിയമമനുസരിച്ചു ഏററം ക്ഷുദ്രമായ ഒരു പിണ്ഡാംശം പോലും പരിപൂർണ്ണമായി ഊർജ്ജമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയാൽ ഗണ്യമായ ചൂടും വെളിച്ചവും കിട്ടും.

സൂര്യനിൽ നടക്കുന്നതു് ഇതുതന്നെയാണെന്നു വിചാരിച്ചാൽ മുമ്പു കണ്ടതിൽ നിന്നു വളരെ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു പ്രയാസമാണു് ഉണ്ടാകുന്നതു്. ഓരോ സെക്കണ്ടിലും 42 ലക്ഷം ടൺ പിണ്ഡം സൂര്യനു നഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞല്ലോ. വർഷംതോറും ഇതനുസരിച്ചു് നടത്തപ്പെടുന്ന പിണ്ഡം ഏകദേശം 1.33,000,000,000,000 ടൺ ആയിരിക്കും. സൂര്യന്റെ ഭാരം ഒരു വിധം സൂക്ഷ്മമായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതു് ഏകദേശം 2–നുശേഷം 26 പൂജ്യം ഇട്ടാൽ കിട്ടുന്നിടത്തോളം ടണ്ണാണു്. മേൽപ്പറഞ്ഞ നഷ്ടനിരക്കനുസരിച്ചു് കണക്കു കൂട്ടിയാൽ സൂര്യന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ആയുസ്സ് ഏകദേശം 1500,0,000,000 കൊല്ലങ്ങളെന്നു കിട്ടും. ഇതു് ആദ്യം കൊടുത്തിരിക്കുന്ന കണക്കിന്റെ പല മടങ്ങു വലുതാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഇതും സ്വീകാര്യമല്ല. അതായതു്, പിണ്ഡം നേരിട്ടു് ഊർജ്ജമായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നതിൽ നിന്നാണു് സൂര്യനിൽ ചൂടും പ്രകാശവും ഉണ്ടാകുന്നതെന്നുള്ള ധാരണയും തെററാണു്.

സ്സു പ്രവർത്തിക്കുന്നു നാം പറയുന്നതു മാത്രമല്ല, ക്രിസ്തുവിനു വേണ്ടി നാം സ്വീകരിക്കുന്നതും ത്യജിക്കുന്നതുമെല്ലാം അന്യർക്കു ക്രിസ്തുവിനെ സാക്ഷിക്കുകയായിരിക്കും.

ബുധൻ. മർക്കോസ്. 6. 14–29.

യോഹന്നാൻ സ്നാപകനും ഹെരോദാരാജാവും സ്വഭാവത്തിൽ വലിയ അന്തരമുള്ള രണ്ടു വ്യക്തികളായിരുന്നു. യോഹന്നാൻ മനസ്സാക്ഷിയുടെ പ്രചോദനമനുസരിച്ചു മാത്രം ജീവിച്ചുവന്നവനായിരുന്നു എങ്കിൽ ഹേരോദാവ് ദുർബലനായ ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു. യോഹന്നാൻ ഒരു അപ്പോസ്തലൻ അല്ലായിരുന്നെങ്കിലും "വെളിച്ചത്തിനു സാക്ഷി നിന്നവരുടെ മകുടോദാഹരണമാകുന്നു. ഹേരോദാവോ വികാരങ്ങൾക്ക് വിധേയനായി ജീവിച്ചു. അതിന്റെ ഫലം ഒരു തിന്മയിൽ നിന്നു മറ്റൊരു തിന്മയിലേക്കുള്ള അവന്റെ വീഴ്ചയായിരുന്നു. ഹേരോദാവിന്റെ ദൗർബല്യം ആയിരുന്നു അവന്റെ വലിയ കുറവ്. അയാൾ യോഹന്നാനെ കാത്തുകൊണ്ടതിനു പുറമേ "പല കാര്യങ്ങളിലും അവന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ അനുസരിച്ചും പോന്നു" എന്ന് ചില പുരാതന വേദപുസ്തകങ്ങളിൽ കാണുന്നു. എങ്കിലും വെപ്പാട്ടിയുടെ ഇഷ്ടത്തെ മറുത്തു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവനു കഴിവില്ലാതെപോയി. അവൻ തന്റേടമുള്ളവനായിരുന്നു എങ്കിൽ തന്റെ വാഗ്ദത്തത്തിൽനിന്ന് പിന്മാറേണ്ടിയിരുന്നു. ഒരു മനുഷ്യന്റെ എന്തെങ്കിലും കാര്യമായ ദൗർബല്യം അവനെ ഒരു തെറ്റിൽനിന്ന് മറ്റൊരു തെറ്റിലേക്ക് എങ്ങനെ വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു എന്നതിനു ഹേരോദാവ് സാക്ഷിയാണ്. അങ്ങനെയുള്ള അപകടത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപെടുവാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം മനസാക്ഷിയുടെ പ്രേരണയെ അനുസരിക്കുവാൻ സന്നദ്ധനാവുകമാത്രമാണ്.

വ്യാഴം മർക്കോസ് 6. 30—32.

അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ പര്യടനം അത്ഭുതപൂർവ്വമായ വിജയത്തിലാണു പര്യവസാനിച്ചത്. അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ പോലും സമയം ലഭിക്കാത്തവണ്ണം വരുന്നവരുടെയും പോകുന്നവരുടെയും സംഖ്യ അത്ര വലുതായിരുന്നു. എങ്കിലും നാം പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത തരത്തിലുള്ള പ്രത്യാഘാതമാണു കർത്താവു പ്രദർശിപ്പിച്ചത്. കർത്താവ് ഏകാന്തത അന്വേഷിച്ചുപോയതിനു കാരണം യോഹന്നാന്റെ ചരമവാർത്ത ആയിരുന്നു എന്നും, അരല്ല തന്നെ രാജാവാക്കുവാൻപോലും ചിലർ മുതിരുന്നു എന്ന മനസ്സിലായതുകൊണ്ടാണെന്നും പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. കർത്താവ് ഏകാന്തത അന്വേഷിച്ചതു ശിഷ്യന്മാർക്കു വിശ്രമം ആവശ്യമാണെന്നു കർത്താവിനു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടതുകൊണ്ടായിരിക്കുവാനും എളുപ്പമുണ്ട്, ശിഷ്യന്മാർ തന്നോടുകൂടെ കുറെസമയം ശാന്തമായി ചെലവഴിക്കണമെന്നും അങ്ങനെ കർത്താവിന്റെ ശക്തിയും ജീവിതമൂല്യങ്ങളെപറ്റി കർത്താവിനുള്ള അഭിപ്രായവും അവർ ഗ്രഹിക്കണമെന്നും യേശു ആഗ്രഹിച്ചു. ദിവസവും ഒരു ക്ലിപ്തസമയം കർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ ചെലവഴിക്കുന്നപതിവു നമുക്കുണ്ടോ? സമയമില്ലായ്മയും വിശ്രമമില്ലായ്മയും ജോലി കുറയ്ക്കുവാൻ മതിയായ കാരണങ്ങളായിരിക്കാം. എന്നാൽ അവയൊന്നുംതന്നെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തിനും ബാധകമായിതീരരുത്.

വെള്ളി. മക്കോസ്. 6. 33—14.

കർത്താവ് ചെയ്തതായി നാലു സുവിശേഷങ്ങളിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഏക അത്ഭുതമാണ് അഞ്ചപ്പവും രണ്ടു മീനുംകൊണ്ട് അയ്യായിരംപേരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയ ഈ സംഭവം. കർത്താവു പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ചോദ്യംചെയ്യുന്നവർ ഈ സംഭവത്തിന്റെയും യാഥാർത്ഥ്യം ചോദ്യംചെയ്യുന്നുണ്ട്. വചനം ജഡമായിതീർന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കാമെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് നാലു ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ചുരുങ്ങിയതു രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നു ലഭിച്ച അറിവുകൾ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി എഴുതിയിരിക്കുന്നതും വിശദാംശങ്ങളിൽപോലും വലിയ ഐക്യം കാണുന്ന ഈ സംഭവത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നു.

വിശ്രമം അന്വേഷിച്ചുപോയ കർത്താവും ശിഷ്യന്മാരും വിശ്രമിക്കുവാൻ സൗകര്യം ലഭിക്കാത്ത ഒരു സാഹചര്യത്തിലാണു പുരുഷാരത്തെ കാണുന്നതു. "അവർ ഇടയൻ ഇല്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെ ആകകൊണ്ട് അവരിൽ മനസ്സലിഞ്ഞു." സ്വയംസംതൃപ്തരായി സ്വാർത്ഥപൂരണത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം സമയവും കഴിവുകളും ഉഴിഞ്ഞുവച്ചിരിക്കുന്നവർക്ക് മറ്റുള്ളവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ കാണുവാനോ, മനസലിവോടെ അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാനോ കഴിഞ്ഞു എന്നു വരുന്നതല്ല. "കൊയ്ത്തോ അധികം വേലക്കാരോ ചുരുക്കം" എന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞതു ഇന്നും അർത്ഥവത്താണ്. കൊയ്ത്തിന്റെ ആധിക്യവും വേലക്കാരുടെ അഭാവവും നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ നാം "കണ്ടിട്ടും കാണാത്തവരായി" ജീവിക്കുന്ന എന്നു കർത്താവ് പറഞ്ഞ പരീശന്മാരിൽനിന്നു വിദൂരത്തിലല്ല. ആ പുരുഷാരത്തിന്റെ ആത്മീകവും ശാരീരികവുമായ ആവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊടുത്ത കർത്താവിങ്കലേക്ക് നമുക്ക് നോക്കാം. നമ്മുടെ കുറവുകൾ പരിഹരിക്കുവാൻ അവിടുന്നു പ്രാപ്തനാണല്ലോ.

ശനി. മർക്കോസ്. 6. 45—56.

കർത്താവ് പുരുഷാരത്തേയും ശിഷ്യന്മാരേയും രണ്ടുവഴിയായി പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പോയി. ഇങ്ങനെ കർത്താവ് ചെയ്തതിനു കാരണം യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹാ പറയുംപ്രകാരം തന്നെ രാജാവാക്കുവാൻ ജനക്കൂട്ടം ശ്രമിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുത കർത്താവു മനസ്സിലാക്കിയതായിരിക്കണം. കാറ്റിനു പ്രതികൂലമായി രാത്രി നാലാംയാമം വരെയും തണ്ടുവലിച്ചു കുഴഞ്ഞ ശിഷ്യന്മാരും അവരുടെ വഞ്ചിയും സഭയുടെ പ്രതിസന്ധിഘട്ടങ്ങളിൽ വളരെ സാമ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. ലോകമാകുന്ന മഹാസമുദ്രത്തിൽ യാത്രചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ കപ്പൽ പല പ്രതികൂലശക്തികളെ നേരിടേണ്ടിവരുന്നുണ്ട്. കർത്താവ് തന്നെ സഭയെ വിസ്മരിച്ചോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. അതിനു യാതൊരുതരം പുരോഗമനവുമില്ല. ആ കപ്പലിലുള്ളവർ സ്മരിച്ചിരിക്കേണ്ട ഒരു സംഗതി സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്ത നാഥൻ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരുന്നുകൊണ്ട് സഭയ്ക്കുവേണ്ടി മദ്ധ്യസ്ഥത യാചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാകുന്നു. ആ ഒരു വിശ്വാസം സഭാംഗങ്ങളെ നയിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ യാതൊരുവിധ ആപത്തിലും സഭയുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റി ആശാകുലരാകേണ്ടതില്ല. ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ സഭയുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റി സഭാംഗങ്ങൾ പലരും ആകുലരായി കഴിയുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഈ ഒരു ബോധം നമ്മെ നയിക്കേണ്ടതാണ്.

## "സ്ലീബായുടെ ദാസന്മാർ" 27-ാം വാർഷികോത്സവം,— ചെങ്ങന്നൂർ

സമൂഹാദ്ധ്യക്ഷൻ വന്ദ്യദിവ്യശ്രീ മൂക്കഞ്ചേരിൽ പത്രോസ് റമ്പാൻ, ബി. എ., ബി. ഡി., എൽ. ടി., അവർകൾ ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു:—

ഈ മിഷ്യനറി സമൂഹത്തിന്റെ 27-ാം വാർഷികോത്സവം ചെങ്ങന്നൂർ വച്ചു 1127 കന്നി 11-ാംതീയതി സ്ലീബാപ്പെരുന്നാളായ വ്യാഴാഴ്ച ഉച്ചയ്ക്കു കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കാ മോറാൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ് ബാവാ തിരുമനസ്സിലെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൊണ്ടാടുന്നതാണ്. സമൂഹം ദൈവകൃപയാൽ ഇതു

# ക്രൈസ്തവ ലോക വാർത്തകൾ

## ചൈനായിലെ വിദേശ മിഷ്യനറിമാർ

ചൈനായിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവർമ്മെന്റ് ആധിപത്യം ഉറപ്പിച്ചതോടുകൂടി അവിടുത്തെ ക്രൈസ്തവസഭയ്ക്കു വലിയ മാററം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഏററവും പ്രധാനമായതു് ചൈനീസ് സഭയെ സഹായിക്കുകയും നയിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന വിദേശമിഷ്യനറിമാർ ചൈന വിട്ടുപോകുന്നതിന് നിർബന്ധിതരായി തീർന്നു എന്നുള്ളതാണ്. കുറെപേർ അവിടെ തുടരുന്നതിനു് ഇടയുണ്ടെങ്കിലും അധിക പങ്ക് വിദേശമിഷ്യനറിമാരും ഇപ്പോൾ തന്നെ സ്ഥലം വിട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രണ്ടുകൊല്ലം മുമ്പ് രണ്ടായിരം അമേരിക്കൻ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മിഷ്യനറിമാർ ചൈനായിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ അവരിൽ മുക്കാൽ പങ്ക് ആളുകളും അവരവരുടെ സ്വദേശത്തേക്ക് മടങ്ങിയിരിക്കുന്നു, ഹോംകോങ്ങിലെ ആംഗ്ലേയ ബിഷോപ്പ് ഒഴിച്ച് എല്ലാ ഇംഗ്ലീഷ് ബിഷോപ്പന്മാരും ചൈന വിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. മിഷ്യൻ ചരിത്രത്തിലെ ഒരദ്ധ്യായത്തിന്റെ അന്ത്യം വന്നിരിക്കുന്നു. വിദേശമിഷ്യനറിമാർ ചൈന വിട്ടുപോയതുകൊണ്ടു് അവിടുത്തെ സഭ നശിച്ചുപോകുമെന്നു ഭയപ്പെടാനില്ല. ചൈനാക്കാർക്കുതന്നെ അവരുടെ സഭയെ നയിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരമത്രെ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതു്. സഭ മുതലാളിത്വഭരണവ്യവസ്ഥിതിയിൽ ചൈനായിൽ തുടരുന്നതു് ഇനിയും അസാദ്ധ്യമത്രെ. മററുള്ളവരെപ്പോലെ പട്ടക്കാരും വേലയെടുത്തു് ഉപജീവനം കഴിക്കണമെന്നല്ലാതെ റഷ്യയിലെപ്പോലെ ഇതുവരെയും മതം അവിടെ വിരുദ്ധസംഘടനയാക്കിയിട്ടില്ല. സഭയുടെ മുതൽനഷ്ടം ചിലപ്പോൾ സഭയെ സ്ഫുടം ചെയ്യുന്നതിനു് ഉപകരിച്ചേക്കാം.

---

വരെ 19,024 പുറജാതിക്കാരെ സഭയിലേക്കു ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. മാർത്തോമാ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു്, വേലശ്ശേരിൽ മത്യൂസ് റമ്പാൻ, പൂവത്തൂർ പീലിപ്പോസ് കത്തനാർ, എം. സി. മാത്യു എം. എൽ. ഏ., കെ. എം. സക്കറിയാ എം. ഏ., എൽ. ടി., സി. ഐ. നൈനാൻ ബി. ഏ., എൽ. ടി. എന്നിവർ പ്രസംഗിക്കുന്നതും, സ്തോത്രവഴിപാടു എടുക്കുന്നതും, ഒരു വമ്പിച്ച ഘോഷയാത്ര ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്. തലേദിവസം കാലത്തു 11 മണിക്കു സുവിശേഷകന്മാർക്കും സഹകരണമെമ്പർമാർക്കും മാത്രം ധ്യാനവും ഉച്ചതിരിഞ്ഞു് കാര്യാലോചനായോഗവും നടത്തും. എല്ലാവരെയും ക്ഷണിച്ചിരിക്കുന്നു.

## ലോകസമാധാനസഖ്യം (World peace council)

റഷ്യൻ സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായ മോസ്കോ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രസ്താവന.

ലോകസമാധാനത്തെ ലാക്കാക്കി “world peace council” എന്ന പേരിൽ ഒരു സംഘടന അടുത്തകാലത്തു് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. പാശ്ചാത്യപ്രജാധിപത്യരാജ്യങ്ങളുടെ യുദ്ധപരിശ്രമങ്ങളെ തകർക്കുന്നതിനു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റഷ്യ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സംഘടനയായിട്ടാണ് പ്രജായത്തരാജ്യങ്ങൾ അതിനെ മുദ്രണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ പുകഴ്ത്തികൊണ്ടും ഇതിനോടു് എല്ലാ വിധത്തിലും ഓർത്തഡോക്സ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ സഹകരിക്കണമെന്നു് ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും മോസ്കോ പാത്രിയർക്കീസ് ഒരു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നതു് താഴെ ചേർക്കുന്നു.

വാർസോയിൽവെച്ചു നടന്ന രണ്ടാം ലോകസമാധാനകോൺഫറൻസിന്റെ നിശ്ചയങ്ങൾ ഞാൻ അവധാനപൂർവ്വം വായിച്ചുനോക്കിയിട്ടു് റഷ്യൻ സഭ അതിലെ അത്മായക്കാരും, പട്ടക്കാരും, മേല്പട്ടക്കാരും—ഈ സംഘടനയ്ക്കു് അവരുടെ അകമഴിഞ്ഞ പിൻതുണയും അനുഗ്രഹങ്ങളും നൽകേണ്ടിയതു് അവശ്യം ആവശ്യമാണെന്നു് നമുക്കു തോന്നുന്നു. റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ഈ പീസ്കോൺഗ്രസ്സിന്റെ നിശ്ചയങ്ങളോടു് പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. ക്രൂരതയോടെ നശിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാ യുദ്ധായുധങ്ങളെയും—പ്രത്യേകിച്ചു്, അറ്റോമിക്ക് ബോംബുകൾ, അണുരോഗായുധങ്ങൾ മുതലായവ—വർജ്ജിക്കേണ്ടതും, അവ പ്രഥമമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളെ യുദ്ധകുറ്റവാളികളായി മുദ്രയടിക്കേണ്ടതുമാണ്. ക്രമാഗതമായ നിരായുധീകരണവും, അവയുടെ മേൽ അന്തർദ്ദേശീയമായ നിയന്ത്രണവും സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണ്. കൊറിയായുടെ മേലുള്ള അമേരിക്കൻ ആക്രമണത്തിനും ഒരു വിരാമം ഇടണം. ഈ നിശ്ചയങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിനാണ്. എല്ലാവരും ബഹുമാനിക്കുന്ന പരിശുദ്ധവേദപുസ്തകത്തിന്റെ കാവൽക്കാരിയായിരിക്കുന്ന വി. സഭ അതിന്റെ എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളും ഈ സംഘടനയ്ക്കു് നൽകുന്നു. തന്മൂലമത്രെ ലോകസമാധാനമാഗ്രഹിക്കുന്ന നമ്മുടെ എല്ലാ ആത്മീയ മക്കളേയും ഭൂമിയിൽ സമാധാനമുണ്ടാക്കുന്നതിനായി പോരാടണമെന്നു് നാം ഉൽബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇപ്പോൾ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നതും. നിരുത്തരവാദികളായ ഭ്രാന്തന്മാർ, മാനവസമുദായത്തെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഉണ്ടാക്കുന്ന എല്ലാ യുദ്ധസന്നാഹങ്ങളെയും ദൈവത്തിന്റെ പരമമായ കൃപയോടുകൂടി എല്ലാക്രിസ്ത്യാനികളും അന്യോന്യമുള്ള സഹകരണത്തോടുകൂടി എതിർക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു് നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. തന്റെ ജനങ്ങൾക്കു് ശക്തിയെ പ്രദാനം ചെയ്ത ദൈവം, സമാധാനംകൊണ്ടു് അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുമെന്നും നമുക്കു് വിശ്വാസമുണ്ടു്” ഈ പ്രസ്താവന പീസ് കോൺഗ്രസ്സിലെ ഒരംഗമായ റഷ്യൻ ബിഷോപ്പുവശം അത്രേ നൽകിയതു്.

## ഫ്രാൻസിലെ ‘തൊഴിലാളി, പുരോഹിതന്മാർ

പുതിയ സാഹചര്യങ്ങളിൽ സഭയുടെ ആചാര ശിക്ഷണകാര്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വ്യതിയാനത്തിനു് ഉത്തമോദാഹരണമാണ ഫ്റാൻസിലെ “തൊഴിലാളി”പട്ടക്കാർ. യുദ്ധകാലത്തു് അനേകായിരം ഫ്റെഞ്ചു തൊഴിലാളികൾ ജർമ്മൻ ഫാക്ടറികളിൽ ജോലിനോക്കിയിരുന്നു. ഫ്റെഞ്ചുകത്തോലിക്കരിൽ പലരും ഭക്തിയുള്ളവരാണ്. അവരുടെ മതാസക്തിയിയിൽ ഹിററ്ലറിനു വളരെ അനിഷ്ടം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവർ പള്ളിയിൽ പോകുന്നതിനോ, ദിവ്യാരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനോ, വി. കർബാനയിലുള്ള സംസർഗ്ഗം തുടരുന്നതിനോ ഉള്ള സമയമോ സൌകര്യമോ, അനുവാദമോ അവർക്കു നൽകിയിരുന്നില്ല. ഭക്തന്മാരായ ചില പുരോഹിതന്മാർ അവരുടെ ബിഷോപ്പന്മാരുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടി ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെ സേവനാർത്ഥം പുറപ്പെട്ടു. അവരുടെ പൌരോഹിത്യവേഷം മാററി സാധാരണ ഫാക്ടറി ജോലിക്കാരുടെ വേഷം ധരിച്ചുകൊണ്ടു് അവരോടുകൂടി ഫാക്ടറികളിൽ ജോലിക്കു പോകുകയും അവരോടുകൂടി തന്നെ താമസിച്ചുകൊണ്ടു് ആത്മീയ ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. അവർ താമസിക്കുന്ന ചെറിയ മുറികളിൽ തന്നെ അവർ കർബാന അർപ്പിച്ചു. അതി

Reg. No. T 64 Licence No. 498 Date 20-8-1946 Reg. M 5268

# THE CHURCH WEEKLY

(5-ാം പേജിൽനിന്നും തുടർച്ച)

ക്കായി വേറെയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ലോകത്തിലെ ക്രൈസ്തവയുവജനങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കാൻ തികച്ചും അവർക്ക് സ്ഥാനമുണ്ടെന്ന് അവർ അവകാശപ്പെടുന്നു.

ഇങ്ങനെയുള്ള അഖിലലോക ക്രൈസ്തവസമ്മേളനങ്ങൾ എല്ലാം സാധാരണയായി കൂടുന്നതു് ക്രൈസ്തവർ കൂടുതലായി നിവസിക്കുന്ന യൂറോപ്പിൽ വച്ചാണ്. എന്നാൽ ഇദംപ്രഥമമായി ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യയിൽ കൂടുന്ന ഈ സമ്മേളനത്തിന് ചില പ്രത്യേക ഉദ്ദേശങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഏഷ്യൻരാജ്യങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം ഇപ്പോൾ അത്ഭുതപൂർവ്വമായി വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. യുദ്ധമേഖലയിലേക്ക് ഏഷ്യ കടന്നിരിക്കുന്നു. ഏഷ്യയിലുണ്ടാകുന്ന സംഭവവികാസങ്ങളെ ആശ്രയിച്ച് ലോകയുദ്ധമൊ, ലോകസമാധാനമൊ നിലകൊള്ളുന്നു. ഏഷ്യയിലേക്ക് അഖിലലോകത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു സന്ദർഭമാണ് ഇപ്പോൾ. ലോകത്തിലെ ചില കേന്ദ്രങ്ങളിലെ പെട്ടെന്നുണ്ടായ അധികാരമാററങ്ങൾ ഏഷ്യയുടെ പ്രാധാന്യം ദ്വിഗുണീഭവിപ്പിച്ചു. പാശ്ചാത്യശക്തികൾക്ക് വിസ്മൃതകോടിയിൽ തള്ളിക്കളയുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധത്തിലുള്ള ഒരു സ്ഥാനം അതിനുണ്ടാകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഈ പരിവർത്തനം പല വൻപ്രശ്നങ്ങളേയും അഴിച്ചുവിട്ടിട്ടുണ്ട്. പല ഏഷ്യൻരാജ്യങ്ങൾക്കും അടുത്തകാലത്തു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യം, ന്യായവും നീതിയും അധിഷ്ഠിതമാക്കിയിട്ടുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്ക് ഇനിയും നയിക്കപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രീയവും, സാമ്പത്തികവുമായി ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പല സാദ്ധ്യതകളും വേണ്ടവിധത്തിൽ നയിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ പല പുതിയ അപകടങ്ങളിലേക്കും വഴിതെളിക്കപ്പെടാം. പല പുതിയ ശക്തികളുടേയും സമ്മർദ്ദംമൂലം പുരാതനപാരമ്പര്യങ്ങളും, മതവിശ്വാസങ്ങളും ഉടയപ്പെട്ടതായിവന്നേക്കാം. നവംനവങ്ങളായ അനുഭവവെളിച്ചത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ആശയും, ആദർശവും പരിശോധിക്കപ്പെടേണ്ടതായിവരാം. ഇപ്രകാരം ഏഷ്യയിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വ്യതിയാനങ്ങൾ കാണാതെ കണ്ണുമടച്ചുകൊണ്ട് ബാക്കി ലോകത്തിനു സ്ഥിതിചെയ്യുവാൻ നിർവാഹമില്ല. ലോകത്തിന്റെ ഒരററത്തുണ്ടാകുന്ന സംഭവങ്ങൾ മററുഭാഗങ്ങളേയും കാര്യമായി സ്പർശിക്കുന്നു. ഏഷ്യൻരാജ്യങ്ങളിലെ സംഭവവികാസങ്ങൾ അവിടത്തെ ക്രൈസ്തവസഭയേയും സ്പർശിക്കുന്നതായതുകൊണ്ട് ലോകത്തിലെ ഇതരരാജ്യങ്ങളിലെ സഭകൾക്ക് കണ്ണുമടച്ചുകൊണ്ട് ഇരിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഏഷ്യൻരാജ്യങ്ങളിൽ യുവജനപ്രസ്ഥാനത്തിൽ മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്ന അഞ്ചു സംഘടനകളാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞവ. ഇവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രോത്സാഹനവും ഉത്തേജനവും കൊടുക്കുന്നതിനും, രാഷ്ട്രങ്ങളുടേയും, മാനവസമുദായത്തിന്റേയും രക്ഷകൻ യേശുക്രിസ്തുവാണെന്നും, അവന്റെ രക്ഷാമാർഗ്ഗം മററു മതങ്ങളിലൊ, ധാർമ്മികസിദ്ധാന്തങ്ങളിലൊ ലയനം സംഭവിച്ചു അപ്രത്യക്ഷമായിപോകാവുന്നതല്ലെന്നും, മനുഷ്യർക്ക് ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ളതുമാണ് ഈ സമ്മേളനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. ഏഷ്യൻരാജ്യങ്ങളിലെ വലിയ പ്രശ്നങ്ങളൊക്കെയും—ദാരിദ്ര്യം—ന്യായം, നീതി, സാമൂഹ്യനീതി മുതലായതിന്റെ മൂർത്തീകരണമായിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുമതംകൊണ്ട് പരിഹാരം ഉണ്ടാകാവുന്നതാകുന്നു എന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ഈ കോൺഫറൻസ് സഹായിക്കും. ഇതിനായി ലോകമാസകലമുള്ള ക്രൈസ്തവയുവാക്കളെ ഏഷ്യയിൽ ഒരു നവീനക്രിസ്തീയസാക്ഷിത്വത്തിനായി തൽപ്പരരാക്കുക, അഖിലലോക സഭാപുനരൈക്യപ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഇന്നത്തെ യുവതലമുറയെ—പ്രത്യേകിച്ച് ഏഷ്യയിലുള്ളവരെ—കൂടുതൽ ഭാഗഭാക്കാക്കുന്നതിനു് പ്രേരണനൽകുക, ഏഷ്യയിലെ വിവിധപ്രശ്നങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഏഷ്യൻയുവാക്കളുടെ മുമ്പാകെ ലോകത്തിലെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലെ അനുഭവങ്ങളെ സമർപ്പിക്കുക, വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏഷ്യയിലെ വിവിധപ്രശ്നങ്ങൾ വേണ്ടപോലെ മനസ്സിലാക്കി തദനുസരണമായി യൂത്തുകമ്മീഷന്റെ ഭാവിപ്രവർത്തനപരിപാടി നിർണ്ണയിക്കുക, മുതലായവയാണ് ഈ സമ്മേളനംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

കോട്ടയത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ സമ്മേളനം ഒരു മഹാസംഭവം ആയിരിക്കും—സർവ്വലോകപ്രാതിനിധ്യമുള്ള ഒരു മഹാസമ്മേളനം കോട്ടയത്തുവച്ചു് നടക്കുന്നതു് സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കേന്ദ്രമെന്ന പരിഗണനകൊണ്ടുകൂടെയാണ്. കേരളത്തിലെ സഭകൾക്ക് ഇതു് ഒരു ബഹുമതിയാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു സമ്മേളനത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാരവാഹികളിൽ ഒരാളായി ബ. കെ. എം. സൈമൺ ശെമ്മാശൻ നിയമിതനായിരിക്കയാണെന്നുള്ളതു് ഈ നാട്ടിലുള്ളവർക്ക് പ്രത്യേകിച്ചു് സന്തോഷപ്രദമായ ഒരു വസ്തുതകൂടിയാണല്ലോ.

---

രാവിലെ ജോലിക്കു പോകേണ്ടിയിരുന്നതുകൊണ്ട് ജോലികഴിഞ്ഞു വന്നതിനുശേഷം വൈകിട്ട് അവർ കുർബാന അർപ്പിക്കുകയും കൂട്ട തൊഴിലാളികൾക്ക് കുർബാനകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു വന്നു. ഉപവസിച്ചുകൊണ്ട് വി. കുർബാന അർപ്പിക്കണമെന്നും അനുഭവിക്കണമെന്നുമുള്ള സഭാ നിയമങ്ങളിൽ നിന്നു അവരെ ഒഴിവാക്കി. യുദ്ധകാലത്തു് ആരംഭിച്ച ഈ പ്രസ്ഥാനം ഇപ്പോൾ ഫ്രാൻസിലെ വ്യവസായ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ പലടത്തും വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

---

## രാജമുടിയല്ല പത്രികയാണ്

സർ,

മിസ്റ്റർ പത്രോസിന്റെ ചരിത്രപംക്തി ലേഖനത്തിൽ നസ്രാണി രാജമുടി (April 8, Page 11) എന്നുള്ളതു രാജ്യപത്രിക എന്നാണ് കേരളപഴമയിലും അതിന്നാധാരമായ പഠങ്കിരേഖയിലും. രാജാവായി ഒരാളെ മലങ്കര നസ്രാണികൾ തെരിഞ്ഞെടുത്തു എന്നും അതു് കേരളരാജാവു സമ്മതിച്ചു എന്നമാണു കാണുന്നതു്. സമ്മതം രേഖപ്പെടുത്തി രാജാവു കൊടുത്ത രേഖയായിരിക്കണം "രാജ്യപത്രിക." കൊച്ചിരാജ്യചരിത്രത്തിൽ അതു മുടിയായോ? തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ആൾ വില്യാർവട്ടം എന്ന രാജകുടുംബത്തിൽനിന്നു ക്രിസ്ത്യാനിയായ ഒരുവനായിരുന്നെന്നു നിശ്ചയം പറയുവാൻ Baliarte എന്ന പേരുമാത്രമേ ആധാരമായിട്ടുള്ളു. അതു് ഉതിയൻപേരൂരിലുള്ളതും ഉണ്ടായിരുന്നതും ആയ വല്യേടത്തു് ആകാം. രാജ്യപത്രിക കിട്ടിയ ആൾ പരദേശത്തുനിന്നു വന്ന ഒരു പ്രഭുവായിരുന്നു എന്നും വരാം. അദ്ദേഹം ഒരു യുദ്ധത്തിൽ നസ്രാണികളെ സഹായിച്ചതുകൊണ്ടാണ് രാജാവായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതെന്നും രേഖയുണ്ട്.

ററി. കെ. ജോസഫ്

Printed and Published by N.M. Abraham B A. at The Malayala Manorama Press, Kottayam